

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY**

Warszawa, 12 września 2023 r.

DZP.93.79.2020.MP

Decyzja Nr DZP-50/2023

- I. Na podstawie art. 13v ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych¹, w zw. z art. 3 ust. 6 ustawy z dnia 4 listopada 2022 r. o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz ustawy o finansach publicznych² po przeprowadzeniu wszczętego z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej (dalej także: „Brembo” lub „Strona postępowania” lub „Strona”) (KRS: 0000002638, NIP: 5252195885), obejmującego okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów³

1. stwierdza nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, to jest działanie naruszające zakaz, o którym mowa w art. 13b ust. 1 i ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych,
2. nakłada na „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 798 192,26 złotych** (słownie: jeden milion siedemset dziewięćdziesiąt osiem tysięcy sto dziewięćdziesiąt dwa złote 26/100) płatną do budżetu państwa.

¹ Ustawa z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (Dz.U. z 2023 poz. 711 i 852), dalej: „ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych” lub „Ustawa”.

² Dz.U. z 2022 r. poz. 2414, dalej również: „Ustawa nowelizująca”.

³ Dalej też „Prezes UOKiK” lub „Prezes Urzędu”.

- II. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów⁴ w związku z art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego⁵ w związku z art. 13q ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

1. obciąża „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej kosztami niniejszego postępowania w wysokości 557,10 zł (słownie: pięćset pięćdziesiąt siedem złotych 10/100),
2. zobowiązuje „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej do zwrotu Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kosztów postępowania w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne.

⁴ Ustawa z dnia 16 lutego 2007 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. z 2023 r. poz. 1689), dalej: „ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów”.

⁵ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r. poz. 775 i 803), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego” lub „kpa”.

Spis treści

I. Przebieg postępowania	4
II. Zastosowanie przepisów ustawy.....	15
1. Interes publiczny.....	15
2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych	17
III. „Brembo Poland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej jako strona postępowania w rozumieniu Ustawy.....	18
IV. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę.....	20
1. Wyłączenia.....	20
2. Założenia w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych	22
3. Weryfikacja materiału dowodowego	23
4. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., a niespełnione przez Stronę postępowania lub spełnione przez nią po terminie	30
5. Łączna suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.	41
V. Kara i przestanki odstąpienia od jej wymierzenia	46
1. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy... ..	46
2. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy... ..	46
3. Przestanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy... ..	55
4. Odniesienie się do stanowiska Strony zawartego w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r.	58
5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.	78
6. Brak przestanki do obniżenia kary o 20% zgodnie z art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.....	82
VI. Koszty postępowania.....	83
VII. Pouczenie.....	84

Uzasadnienie

I. Przebieg postępowania

Prezes Urzędu, działając w oparciu o treść art. 13c ust. 3 Ustawy, na podstawie danych przekazanych przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, przeprowadził analizę prawdopodobieństwa nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej (dalej także: „Brembo”, „Strona postępowania” lub „Strona”).

- (1) Przeprowadzona przez Prezesa UOKiK analiza prawdopodobieństwa wystąpienia opóźnień dała podstawę do przyjęcia, że szacowana wartość świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., może wyczerpywać przesłanki nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (2) Działając w oparciu o treść art. 13c ust. 2 i art. 13e ust. 2 w związku z art. 13b Ustawy, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w dniu 16 grudnia 2020 r. wszczął postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, obejmujące okres lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. tj. trzy kolejne miesiące, przypadające w okresie 2 lat przed dniem wszczęcia postępowania. Postępowanie zostało zarejestrowane pod znakiem DZP.93.79.2020.MP.
- (3) W dniu 18 grudnia 2020 r. Prezes Urzędu, działając na podstawie art. 13f ust. 1 i ust. 2 oraz art. 13g Ustawy, w celu pozyskania materiału dowodowego niezbędnego do ustalenia stanu faktycznego, wezwał Stronę postępowania do przekazania następujących dokumentów i informacji dotyczących działalności Strony, w zakresie dokonywanych transakcji handlowych i rozliczeń z kontrahentami:
 - oświadczenia o posiadanym statusie: mikro, małego, średniego lub dużego przedsiębiorcy w rozumieniu załącznika I do rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i art. 108 Traktatu (Dz. Urz. UE L 187 z 26.06.2014, str. 1, z późn.zm.);
 - dokumentacji opisującej w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, stosownie do treści art. 10 ustawy o rachunkowości⁶ ;

⁶ Ustawa z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. z 2023 r. poz. 120 i 295, dalej: ustawa o rachunkowości).

- informacji o zestawieniu kont, stosownie do treści art. 15 ustawy o rachunkowości, a także zestawieniu kont pomocniczych w zakresie rozrachunków z kontrahentami, stosownie do treści art. 16 ustawy o rachunkowości;
- informacji dotyczących dokonywanych transakcji handlowych, w których świadczenie pieniężne stało się wymagalne w okresie 2 stycznia - 30 września 2020 r., poprzez uzupełnienie tabeli stanowiącej załącznik do wezwania (Tabela nr 1);
- aktualnej wersji plików JPK_VAT, w części dotyczącej ewidencji zakupów VAT, o których mowa w treści art. 193a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa⁷ za miesiące: wrzesień 2019 r., październik 2019 r., listopad 2019 r., grudzień 2019 r., styczeń 2020 r., luty 2020 r., marzec 2020 r., kwiecień 2020 r., maj 2020 r., czerwiec 2020 r., lipiec 2020 r., sierpień 2020 r., wrzesień 2020 r.. w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej - w formie elektronicznej, w formacie .xml;
- plików JPK_WB, zawierających wyciągi bankowe dotyczące każdego z rachunków bankowych stosowanych do rozliczeń z kontrahentami z tytułu odpłatnej dostawy towarów lub odpłatnego świadczenia usług, obejmujących czasokres począwszy od 1 stycznia 2020 r. do 30 września 2020 r. w zakresie obciążeń i uznań rachunków bankowych, w strukturze logicznej o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej - w formie elektronicznej, w formacie .xml;
- w przypadku korzystania przez Stronę z usług faktoringu, wskazania rodzajów faktoringu, z których korzysta Strona i opisanie jego mechanizmu oraz przekazania posiadanych umów faktoringowych i informacji o cesjach wierzytelności;
- opisanie, w przypadku występowania takich sytuacji, mechanizmu dokonywanych potrąceń wierzytelności poprzez wskazanie czy i które świadczenia zostały potrącone na zasadach ustawowych (zgodnie z art. 498 i nast. Ustawy - Kodeks cywilny⁸, a które na zasadach umownych;
- w przypadku posiadania przez Stronę wiedzy, co do okoliczności opisanych w treści art. 13v ust. 6, ust. 7 lub ust. 8 Ustawy, przedstawienie informacji o tych okolicznościach wraz z uzasadnieniem i wszelką dokumentacją potwierdzającą ich zaistnienie.

⁷ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U z 2022 r. poz. 2651 i 2707 oraz z 2023 r. poz. 180, 326, 511, 614, 1059, 1193 i 1234), dalej: Ordynacja podatkowa.

⁸ Ustawa z dnia 23 kwietnia 1964 r.- Kodeks cywilny (Dz.U. z 2023 r. poz. 1610), dalej: Kodeks cywilny.

- (4) Pismem z 18 stycznia 2021 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 18 grudnia 2020 r. o 16 dni. Wniosek uzasadniono okresem świąteczno-noworocznym oraz związanymi z tym urloпами pracowników.
- (5) Pismem z 27 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin na przekazanie dokumentacji o 16 dni, tj. do dnia 8 lutego 2021 r.
- (6) Pismem z 8 lutego 2021 r. Strona postępowania odpowiedziała na wezwanie, przekazując żądane dokumenty i informacje, tj. oświadczenie o posiadanym statusie dużego przedsiębiorcy, dokumentację opisującą w języku polskim przyjęte zasady (politykę) rachunkowości, zaktądowy plan kont, zestawienie dokonywanych transakcji handlowych (Tabela 1, przekazana w pliku o nazwie „525219885_2021_01_22”.); wymagane pliki JPK_VAT i JPK_WB. Strona wyjaśniła sposoby prezentacji różnych płatności, takie jak: kompensaty, mechanizm podzielonej płatności, sposób rozliczania zakupu środków trwałych oraz przyczyny kilkukrotnego powołania tych samych dowodów zakupów. Ponadto Strona postępowania przedstawiła pogląd, iż *Zdaniem Spółki opóźnienia w płatnościach wynikają z uzasadnionych przyczyn*, wskazując na problemy organizacyjne spowodowane pandemią COVID-19, zasady rozliczeń i opóźnienia w ramach Grupy Kapitałowej Brembo oraz należności sporne. Strona oświadczyła, iż *wedle szacunków Spółki, wartość świadczeń nieotrzymanych / otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem jest niższa niż ogólna wartość świadczeń spełnionych przez Brembo z opóźnieniem*.
- (7) Wezwaniem z dnia 31 marca 2021 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania m.in. do uzupełnienia danych w Tabeli nr 1 poprzez wskazanie numerów rachunków, poprawienia danych dot. Opisu transakcji, przesłania kopii dokumentów (faktur) wymienionych w załączniku do wezwania oraz przesłania kopii potwierdzeń spełnienia wskazanych świadczeń pieniężnych.
- (8) Pismem z 16 kwietnia 2021 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 31 marca 2021 r. do dnia 7 maja 2021 r. Strona wyraziła ponadto wątpliwości i poprosiła o wyjaśnienie lub ewentualną zmianę części wezwania, dotyczącej uzupełnienia danych w Tabeli 1 oraz w zakresie tłumaczenia faktur zagranicznych na język polski.
- (9) Pismem z 21 kwietnia 2021 r. Prezes UOKiK przychylając się do wniosku Strony, przedłużył termin udzielenia odpowiedzi i przekazania dokumentacji do dnia 7 maja 2021 r. Ponadto Strona postępowania została poinformowana o konieczności uzupełnienia danych wskazanych w wezwaniu z dnia 31 marca 2021 r. Wyjaśniono także, że nie ma konieczności

dokonywania tłumaczenia faktur zagranicznych na język polski oraz wskazano, w jaki sposób należy te faktury przedstawić.

- (10) Pismem z 7 maja 2021 r. Strona postępowania przekazała skorygowaną Tabelę nr 1⁹ wraz z wyjaśnieniami naniesionych zmian, jak również dołączyła do pisma pliki JPK_WB, JPK_Księga główna, specyfikacje płatności.
- (11) Postanowieniem z 12 maja 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 sierpnia 2021 r.
- (12) Postanowieniem z 27 lipca 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 listopada 2021 r.
- (13) Postanowieniem z 8 listopada 2021 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 lutego 2022 r.
- (14) Postanowieniem z 15 lutego 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 maja 2022 r.
- (15) Pismem z 22 lutego 2022 r. Prezes UOKiK wezwał Stronę postępowania do ponownego przekazania dziewięciu plików JPK_Księga główna, z powodu błędów w strukturze danych we wskazanych plikach.
- (16) Pismem z 2 marca 2022 r. Strona postępowania złożyła wniosek o przedłużenie terminu na przekazanie informacji wskazanych w wezwaniu z 22 lutego 2022 r.
- (17) Pismem z 10 marca 2022 r. Prezes UOKiK przychyłając się do wniosku Strony, przedłużył termin udzielenia odpowiedzi na wezwanie do dnia 18 marca 2022 r.
- (18) Pismem z 17 marca 2022 r. Strona postępowania przekazała dziewięć płyt CD z wymaganymi plikami. Pliki te nie zostały opatrzone podpisem elektronicznym, co Strona wytłumaczyła tym, że *dostępne Spółce podpisy elektroniczne nie obsługują plików o tak dużym rozmiarze*. Jako dowód Strona postępowania załączyła zrzuty ekranów dotyczące podpisów elektronicznych oraz dotyczące zestawienia plików JPK. Strona postępowanie oświadczyła, iż *dostarczone przez Spółkę pliki (mimo, iż nie są podpisane elektronicznie) są pełne i kompletne*.
- (19) Postanowieniem z 9 maja 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 sierpnia 2022 r.
- (20) Postanowieniem z 9 sierpnia 2022 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 stycznia 2023 r.

⁹ W dalszej treści zwana „Ostateczną Tabelą nr 1”.

- (21) Postanowieniem z 11 stycznia 2023 r. Prezes UOKiK przedłużył termin załatwienia sprawy do 16 czerwca 2023 r.
- (22) W adnotacji urzędowej z dnia 15 maja 2023 r. Prezes Urzędu utrwalil ustalenia w zakresie wielkości przedsiębiorców będących dostawcami Strony postępowania, co do których umówione terminy zapłaty świadczeń pieniężnych na ich rzecz przekraczały 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi.

Ustalenia te poczyniono na podstawie informacji zawartych w sprawozdaniach o udzielonej pomocy publicznej w aplikacji SHRIMP oraz danych zawartych w krajowym rejestrze sądowym (tj. w oparciu o dane zawarte w ogólnodostępnym zbiorze danych <https://ekrs.ms.gov.pl/>).

Dodatkowo należy zaznaczyć, iż Aplikacja SHRIMP oraz baza SUDOP zawierają informacje o beneficjentach wdrażanych w Polsce środkach pomocowych, pomocy udzielonej w ramach wdrażanych w Polsce środków pomocowych, wszelkiej pomocy publicznej i pomocy *de minimis* udzielonej danemu beneficjentowi, w tym oświadczenia wnioskodawców przedstawiane podmiotowi udzielającemu pomocy dotyczące wielkości swojego przedsiębiorstwa.

Ponadto, w poniższej tabeli, spółki wykazane przy Lp. 105, 106, 107, 108, 109 przedłożyły oświadczenia o posiadanym statusie w związku z innymi postępowaniami prowadzonymi przez Prezesa UOKiK.

Prezes Urzędu ustalił następujące wielkości podmiotów, jako informacje znane Organowi z urzędu:

L.p.	NIP kontrahenta	Nazwa kontrahenta	Status przedsiębiorstwa
1	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
2	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
3	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
4	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
5	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
6	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
7	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
8	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	Duży przedsiębiorca
9	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
10	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	Duży przedsiębiorca
11	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
12	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
13	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
14	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP
15	[Informacja chroniona]	[Informacja chroniona]	MŚP

- (27) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (28) Pismem z dnia 27 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (29) Pismem z dnia 21 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (30) Pismem z dnia 22 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (31) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (32) Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (33) Pismem z dnia 22 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (34) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (35) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (36) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (37) Pismem z dnia 22 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]*(NIP:*[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (38) Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (39) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (40) Pismem z dnia 27 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (41) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (42) Pismem z dnia 21 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.

- (43) Pismem z dnia 21 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (44) Pismem z dnia 27 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (45) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (46) Pismem z dnia 28 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (47) Pismem z dnia 21 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (48) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (49) Pismem z dnia 22 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (50) Pismem z dnia 27 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (51) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (52) Pismem z dnia 23 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (53) Pismem z dnia 14 marca 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że należy do sektora MŚP.
- (54) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (55) Pismem z dnia 22 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (56) Pismem z dnia 24 lutego 2020 r. kontrahent: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*) oświadczył, że posiada status dużego przedsiębiorcy.
- (57) Do złożenia oświadczenia o posiadanym statusie: mikro, mały, średni, duży przedsiębiorca, w okresie od stycznia 2020 r. do września 2020 r. zostały wezwane także przedsiębiorstwa: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), które nie

udzieliły odpowiedzi na otrzymane wezwanie, a także przedsiębiorstwa: *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), *[Informacja chroniona]* (NIP: *[Informacja chroniona]*), które nie podjęły przesyłki. W związku z powyższym, Prezes UOKiK przyjął na potrzeby postępowania, że wyżej wymienieni posiadają status dużego przedsiębiorcy, co było działaniem na korzyść Strony postępowania.

- (58) Wezwaniem z dnia 24 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK w celu poczynienia dokładnych ustaleń faktycznych, w tym ustalenia wysokości i terminów spełnienia przez Stronę świadczeń pieniężnych, wezwał Stronę m. in. do:
1. wyjaśnień w zakresie niedopłat w stosunku do wskazanych w wezwaniu świadczeń pieniężnych;
 2. przekazania dowodów spełnienia wymienionych świadczeń pieniężnych, w tym w zakresie świadczeń pieniężnych spełnianych w częściach;
 3. poprawności wskazanych walut dot. świadczeń pieniężnych;
 4. przekazania dowodów zakupu, w tym faktur;
 5. wyjaśnień dot. wstrzymywania zapłaty za wymienione świadczenia pieniężne.
- (59) Adnotacją urzędową z dnia 15 maja 2023 r. udokumentowano działania Prezesa Urzędu odnoszące się do poczynionych ustaleń odnoszących się do problematyki COVID-19 podnoszonej przez Stronę.
- (60) Pismem z dnia 19 maja 2023 r. Strona postępowania przekazała odpowiedź na część wezwania Prezesa UOKiK, jednocześnie zwracając się z prośbą o przedłużenie terminu na przekazanie pozostałych wyjaśnień do 23 czerwca 2023 r.
- (61) W odpowiedzi na powyższe, Prezes UOKiK, pismem z dnia 22 maja 2023 r. przedłużył termin udzielenia odpowiedzi do dnia 2 czerwca 2023 r.
- (62) Za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. Strona przekazała wyjaśnienia oraz uzupełniony materiał dowodowy.
- (63) Postanowieniem z dnia 14 czerwca 2023 r. Prezes Urzędu przedłużył termin załatwienia sprawy do dnia 16 września 2023 r.
- (64) Prezes Urzędu działając w oparciu o treść art. 74 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 9 Kodeksu postępowania administracyjnego, w piśmie z 4 sierpnia 2023 r. przedstawił Stronie postępowania zarzut nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, poprzez wskazanie świadczeń pieniężnych, które Prezes Urzędu uznał za niespełnione lub spełnione po terminie w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W przedmiotowym piśmie Prezes Urzędu poinformował również Stronę postępowania o treści art. 10 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego i wskazał, że Strona może ustosunkować

się do postawionego zarzutu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych oraz zapoznać się ze zgromadzonym materiałem dowodowym w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma.

- (65) Pismem z dnia 8 sierpnia 2023 r. Strona postępowania poinformowała, że ww. zawiadomienie zostało odebrane w dniu 7 sierpnia 2023 r. oraz zwróciła się do Prezesa UOKiK z prośbą o przedłużenie powyższego terminu o dodatkowe 21 dni, tj. do dnia 4 września 2023 r., argumentując prośbę okresem urlopowym oraz koniecznością zweryfikowania obszernego materiału.
- (66) Prezes UOKiK pismem z dnia 10 sierpnia 2023 r. przedłużył termin, o który wnioskowała Strona o 7 dni liczone od dnia doręczenia Stronie pisma.
- (67) Strona postępowania pismem z dnia 21 sierpnia 2023 r. odniosła się do zarzutów przedstawionych w piśmie z dnia 4 sierpnia 2023 r., co zostało szczegółowo opisane w dalszej treści niniejszej decyzji.

II. Zastosowanie przepisów ustawy

1. Interes publiczny

- (68) Zgodnie z treścią art. 29 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach ochrony konkurencji i konsumentów. Stosownie do przepisu art. 1 ust. 1 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, ochrona interesów przedsiębiorców i konsumentów podejmowana w ramach działań Prezesa Urzędu prowadzona jest w interesie publicznym. Zatem w związku z faktem, iż na podstawie treści art. 13c ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, postępowanie w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych prowadzi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, kompetencje te należy powiązać z delegacją wskazaną w treści art. 31 pkt 17 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, który stanowi, że Prezes Urzędu wykonuje inne zadania określone w ustawie lub ustawach odrębnych. W ten sposób działania podejmowane w ramach ochrony rynku na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, podejmowane są w interesie publicznym.
- (69) Interes publiczny dotyczy ogółu, nieokreślonej z góry liczby osób. Jego naruszenie zachodzi głównie wtedy, gdy działaniem danego przedsiębiorcy zagrożony jest interes ogólnospołeczny lub jakiś szerszy krąg uczestników. Nadmierne opóźnianie

się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. nierzetelne regulowanie własnych zobowiązań, jest niewątpliwie takim zagrożeniem, ponieważ negatywnie wpływa na rozwój gospodarki, przyczyniając się do powstawania zatorów płatniczych.

- (70) Interes publiczny nie jest pojęciem stałym, a jest konkretyzowany w każdej sprawie. Przedmiotem niniejszego postępowania jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez „Brembo Poland” spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej. W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publiczny, gdyż wiąże się z ochroną praw nieograniczonego kręgu podmiotów - nie tylko tych podejmujących współpracę ze Spółką, która - w ocenie Prezesa Urzędu - nadmiernie opóźnia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, ale również innych, które ze względu na efekt domina konsekwentnie doświadczają negatywnych skutków opóźnień w płatnościach. Takie działanie zazwyczaj wywołuje niekorzystne skutki na rynku, zniekształcając, ograniczając albo eliminując na nim konkurencję, negatywnie wpływając na całe otoczenie gospodarcze, w jakim funkcjonują strony transakcji handlowych - powodując m.in. ograniczenia inwestycji czy redukcję zatrudnienia - przez co opisane działanie, przyczynia się do powstawania tzw. zatorów płatniczych i narusza interes ogólnospołeczny uczestników rynku.
- (71) Z powyższych względów, w niniejszej sprawie została spełniona przesłanka naruszenia interesu publicznego, a zatem istniały podstawy dla przeprowadzenia analizy zachowań Strony postępowania w świetle zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.
- (72) Takie stanowisko konsekwentnie prezentuje Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Sąd ten stoi na stanowisku, dotyczącym wykładni pojęcia interesu publicznego, wskazując, że publiczny znaczy dotyczący ogółu, dotyczący ogółu a nie jednostki czy też określonej grupy. W treści orzeczenia z dnia 27 czerwca 2001 r., sygn. akt XVII Ama 92/00, Sąd Antymonopolowy stwierdził, że: „(...) *Interes publiczny w postępowaniu administracyjnym nie jest pojęciem jednolitym i stałym. W każdej sprawie winien on być ustalony i konkretyzowany, co do swych wymagań. Organ administracji publicznej (a więc także Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów) powinien, w toku postępowania i przy wydawaniu decyzji, być rzecznikiem tego interesu, albowiem wynika to z jego zadań w strukturze administracji publicznej. Zatem podstawą do zastosowania przez Prezesa Urzędu przepisów ustawy antymonopolowej winno być uprzednie stwierdzenie, że został naruszony interes publicznoprawny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy*”.

(73) Podobnie Sąd Najwyższy w treści orzeczenia z dnia 29 maja 2001 r., sygn. akt I CKN 1217/98 stwierdził, iż ustawa antymonopolowa ma charakter publicznoprawny, zatem jej celem jest słuzenie interesom publicznym. Ingeruje, gdy w wyniku pewnych ogólnych zjawisk zagrożona jest sama instytucja konkurencji. Nie odnosi się do ochrony roszczeń indywidualnych.

2. Przestanki stosowania ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych

(74) Zgodnie z treścią art. 13b ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zakazane jest nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmioty, o których mowa w art. 2, niebędące podmiotami publicznymi.

(75) Stosownie do art. 13b ust. 2 Ustawy, określającego znamiona deliktu administracyjnego, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez podmiot, o którym mowa w art. 2, niebędący podmiotem publicznym, ma miejsce w przypadku, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez ten podmiot wynosi co najmniej 2 000 000 złotych. Jednakże zgodnie z art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 ustawy z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych¹⁰ w przypadku postępowań wszczynanych w latach 2020 i 2021, nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych ma miejsce, gdy w okresie 3 kolejnych miesięcy suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez podmiot, o którym mowa w art. 2 Ustawy, wyniesie co najmniej 5 000 000 zł. .

(76) W treści art. 4 pkt 1 ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych wskazuje, że transakcja handlowa oznacza umowę, której przedmiotem jest odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usługi, jeżeli strony zawierają ją w związku z wykonywaną działalnością. Umowy te (transakcje handlowe), posiadają zatem następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem umów jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych;

¹⁰ Ustawa z dnia 19 lipca 2019 r. o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych (Dz.U. z 2019 r. poz. 1649), dalej: Ustawa o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.
- (77) Świadczenia pieniężne, w rozumieniu Ustawy, stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych.
- (78) Dla stwierdzenia czy doszło do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania, w toku niniejszego postępowania niezbędne jest wykazanie kumulatywnego spełnienia poniższych przesłanek:
- posiadanie przez Stronę postępowania statusu przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy;
 - zawieranie transakcji handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy w związku z prowadzoną przez strony tych umów działalnością;
 - nadmierne opóźnianie się przez Stronę postępowania ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem - stosownie do art. 13b Ustawy.
 - posiadanie przez Stronę postępowania, statusu podmiotu niebędącego podmiotem publicznym.

III. „Brembo Poland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej jako strona postępowania w rozumieniu Ustawy

- (79) Adresatem zakazu, o którym mowa w art. 13b Ustawy, są podmioty wymienione w art. 2 Ustawy, niebędące podmiotami publicznymi.
- (80) Stosownie do treści art. 2 pkt 1 Ustawy, przepisy ustawy stosuje się do transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są m.in. przedsiębiorcy w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców¹¹.
- (81) Zgodnie z brzmieniem art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. - Prawo przedsiębiorców przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną, wykonująca działalność gospodarczą.
- (82) Stroną postępowania jest „Brembo Poland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej, ul. Roździeńskiego 13, 41-308 Dąbrowa Górnicza, wpisana do rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod nr KRS 0000002638 (Regon 016458324, NIP: 5252195885). Strona prowadzi działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przedmiotem przeważającej działalności Strony, zgodnie z Polską Klasyfikacją Działalności, jest produkcja pozostałych części i akcesoriów do pojazdów silnikowych, z wyłączeniem motocykli. Kapitał spółki należy w całości do podmiotu prywatnego.

¹¹ Dz. U. z 2023 r. poz. 221, 641 i 803.

W powyższym zakresie przywołane dane z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego od dnia wszczęcia postępowania do dnia sporządzenia niniejszego pisma nie uległy zmianie.

Dowody:

- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 11 grudnia 2020 r. (k. od 13 do 17);
- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 27 lipca 2023 r. (k. od 4067 do 4071);
- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 5 września 2023 r. (k. od 4193 do 4197).

(83) Mając na uwadze powyższe, nie ulega wątpliwości, że Strona postępowania, jako spółka z ograniczoną odpowiedzialnością prowadząca działalność gospodarczą związaną z produkcją części i akcesoriów do pojazdów silnikowych z wyłączeniem motocykli, mieści się w zakresie podmiotowym przepisów Ustawy, określonym w jej art. 2 pkt. 1 Ustawy i tym samym może być adresatem decyzji Prezesa Urzędu stwierdzającej nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, a zatem naruszenie zakazu o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy.

(84) Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania nie jest mikro, małym ani średnim przedsiębiorcą w rozumieniu załącznika nr I do Rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014 z dnia 17 czerwca 2014 r. uznającego niektóre rodzaje pomocy za zgodne z rynkiem wewnętrznym w zastosowaniu art. 107 i 108 Traktatu¹², o którym mowa w art. 4 pkt 5 Ustawy. Powyższe oznacza, że jest ona dużym przedsiębiorcą w rozumieniu art. 4 pkt 6 Ustawy. Dokonując tych ustaleń Prezes Urzędu oparł się na informacjach uzyskanych od Strony i złożonym przez nią oświadczeniu, uznając je za wiarygodne.

Dowód: Oświadczenie Strony postępowania z dnia 2 lutego 2021 r. zapisane na płycie CD, załączonej do pisma z dnia 8 lutego 2021 r. (k. 31).

(85) Jednocześnie, w związku z tym, że kapitał zakładowy Strony należy w całości do podmiotu prywatnego, Strona nie posiada statusu podmiotu publicznego.

Dowody:

- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 11 grudnia 2020 r. (k. od 13 do 17);
- odpis aktualny z Krajowego Rejestru Sądowego z dnia 27 lipca 2023 r. (k. od 4067 do 4071).

¹² Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej L 187/70 z 26.6.2014.

Mając na uwadze powyższe Strona może być adresatem decyzji, o której mowa w art. 13v ust. 1 Ustawy.

IV. Ustalenia faktyczne i prawne - naruszenie zakazu przez Stronę

1. Wyłączenia

- (86) Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, co do których - w ujęciu generalnym - przywołana ustawa ma zastosowanie - lecz które pomimo tego, że zostały wykazane przez Stronę w materiale dowodowym, nie kwalifikowały się do objęcia ich ramami wyznaczonymi przez okres objęty niniejszym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. W tym zakresie Prezes UOKiK wyłączył od rozstrzygania świadczenia pieniężne, które stały się wymagalne po okresie objętym postępowaniem, tj. te, których termin zapłaty przypadał 30 września 2020 r. lub później. Świadczenia te zawiera **Tabela C1** stanowiąca załącznik nr 19 do niniejszej decyzji.
- (87) Na poczet ustalenia czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem, Prezes Urzędu nie uwzględnił także świadczeń pieniężnych, co do których nie budziło wątpliwości ich spełnienie przed upływem terminu zapłaty i uznał je za spełnione w terminie. Do świadczeń pieniężnych spełnionych w terminie Prezes UOKiK zaliczył świadczenia pieniężne:
- spełnione gotówką,
 - spełnione kartą płatniczą,
 - spełnione na podstawie faktury proforma,
 - rozliczone w wyniku nadpłaty wynikającej z wcześniejszych transakcji,
 - rozliczone poprzez zapłatę faktury zaliczkowej,
 - wynikające z transakcji handlowych udokumentowanych fakturami VAT, dla których kontrahenci Strony wystawili faktury korygujące na pełną wysokość świadczenia pieniężnego wynikającej z faktury pierwotnej (tzn. „do zera”),
 - innych świadczeń pieniężnych, w stosunku do których Prezes Urzędu ustalił, że Strona postępowania spełniła je przed upływem terminu zapłaty.

Wyjaśnienia w tym miejscu wymaga, że zgodnie z art. 25 ustawy o rachunkowości, błędy w zapisach ksiąg rachunkowych poprawia się albo przez skreślenie dotychczasowej treści i wpisanie nowej (ust.1), albo przez wprowadzenie do ksiąg rachunkowych korekty błędnych

zapisów (ust.2)¹³. W konsekwencji Prezes Urzędu uznał, że w sytuacji wystawienia korekty do zera lub sprostowania błędu księgowego do całości kwoty występującej w pierwotnym dowodzie księgowym, należy uznać, że wskazana dokumentacja nie odzwierciedla faktycznych zdarzeń gospodarczych (tj. nie doszła do skutku transakcja handlowa - nie dostarczono towarów lub nie wykonano usług stanowiących podstawę do żądania spełnienia świadczenia pieniężnego przez Stronę postępowania i podstawę do wystawienia faktury VAT).

Świadczenia te zawiera **Tabela C2** stanowiąca załącznik nr 20 do niniejszej decyzji.

- (88) Odrębną kategorią świadczeń pieniężnych, które Prezes UOKiK postanowił wyłączyć od rozstrzygnięcia w niniejszym postępowaniu, stanowią świadczenia pieniężne wynikające z faktur korygujących wystawionych i rozliczonych do faktur pierwotnych nie dotyczących świadczeń pieniężnych, co do których ustalono, że zostały spełnione z opóźnieniem w okresie objętym postępowaniem lub nie zostały spełnione w okresie objętym postępowaniem oraz faktur korygujących, które zostały rozliczone poprzez zmniejszenie kwoty przelewu za fakturę pierwotną (tzw. rozliczeniowy charakter faktury korygującej). Świadczenia te zawiera **Tabela C3** stanowiąca załącznik nr 21 do niniejszej decyzji.
- (89) Kolejną wyłączonej od rozstrzygnięcia kategorię świadczeń pieniężnych, stanowią zapisy zaprezentowane przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli 1, które po analizie materiału dowodowego Prezes UOKiK uznał za zapisy techniczne, przeksięgowania lub świadczenia, które z jakichś powodów zostały zaprezentowane wielokrotnie. Świadczenia te zawiera **Tabela C4** stanowiąca załącznik nr 22 do niniejszej decyzji.
- (90) Prezes UOKiK wyłączył z niniejszego postępowania także świadczenia pieniężne nieobjęte zakresem przedmiotowym, tj.: świadczenia o charakterze pieniężnym niestanowiące wynagrodzenia za dostarczone towary lub wykonane usługi w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1a Ustawy, w tym m.in.: noty obciążeniowe, opłaty drogowe, opłaty skarbowe oraz inne należności publiczno-prawne. Świadczenia te zawiera **Tabela C5** stanowiąca załącznik nr 23 do niniejszej decyzji.
- (91) Prezes UOKiK pominął przy rozstrzygnięciu także te świadczenia, w stosunku do których wystąpiły niedające usunąć się wątpliwości. Świadczenia te wymienione zostały w **Tabeli C6** stanowiącej załącznik nr 24 do niniejszej decyzji.

¹³ Art. 25 ust. 1 i 2 ustawy o rachunkowości.

2. Założenia w oparciu o które ustalono nadmierne opóźnianie się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych

- (92) Aby ustalić czy Strona nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Prezes UOKiK ustalił, których świadczeń pieniężnych, wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, Strona postępowania nie spełniła w tym okresie lub spełniła je po terminie, ustalił ich wysokość oraz liczbę dni opóźnienia, tj. wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem (tj. 30 września 2020 r.), albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem (dalej: „liczba dni opóźnienia”).
- (93) Zgodnie z zasadą swobody umów, wyrażoną w przepisie art. 353¹ Kodeksu cywilnego i w jej granicach, strony zawierające umowę mogą uzgodnić termin spełnienia świadczeń - w tym termin zapłaty świadczenia pieniężnego - według swego uznania, jednak nie może to naruszać obowiązujących ustaw (w tym przepisów Ustawy).
- (94) Uzgodnione przez strony transakcji handlowych terminy zapłaty nie mogą zatem przekraczać maksymalnych terminów zapłaty, o których mowa w art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy.
- (95) Zgodnie z zasadami określonymi w art. 13 ust. 2 Ustawy, zamiast postanowień umowy ustalających terminy zapłaty z naruszeniem art. 7 ust. 2 i ust. 2a Ustawy, stosuje się terminy zapłaty wynoszące 60 dni, liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi albo liczone zgodnie z art. 7 ust. 4 Ustawy (dalej: „maksymalny termin zapłaty”).
- (96) W związku z powyższym, w sytuacji, gdy dostawcą towaru lub usługi było przedsiębiorstwo z sektora MŚP, data zakupu przypadła na okres po 1 stycznia 2020 r., a termin zapłaty przekraczał 60 dni od daty doręczenia faktury lub rachunku potwierdzających wykonanie usługi/dostawę towaru Prezes UOKiK był obowiązany ustalić maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy.
- (97) Ustalenia dotyczące liczby dni opóźnienia ze spełnieniem świadczenia pieniężnego przez Stronę, wymagalnego w okresie objętym niniejszym postępowaniem, poczynione zostały przez Prezesa UOKiK w oparciu o następujące założenia, wynikające z treści przepisów Ustawy:
- w przypadku świadczeń pieniężnych niespełnionych w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu

zapłaty do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. do dnia 30 września 2020 r.,

- w przypadku świadczeń pieniężnych spełnionych po terminie w okresie objętym postępowaniem, liczba dni opóźnienia liczona była od dnia następującego po upływie umownego terminu zapłaty do dnia zapłaty, nie dłużej jednak niż do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, tj. 30 września 2020 r.

Dokonując ustaleń w zakresie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, zgodnie z art. 7 ust. 2 Ustawy w zw. z art. 20 ust. 1 ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych, w przypadku:

- świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych przed 1 stycznia 2020 r.,
 - świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach symetrycznych¹⁴,
 - świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych od 1 stycznia 2020 r. w relacjach asymetrycznych¹⁵, w których dłużnikiem jest mikro, mały lub średni przedsiębiorca, a wierzycielem jest duży przedsiębiorca,

Prezes Urzędu przyjął, że uzgodniony przez strony transakcji handlowej termin zapłaty może być dłuższy niż 60 dni liczone od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, pod warunkiem, że strony w umowie wyraźnie tak ustalą i pod warunkiem, że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela. W stosunku do tych transakcji handlowych Prezes Urzędu ustalał, których świadczeń pieniężnych Strona postępowania nie spełniła w okresie objętym postępowaniem lub spełniła po upływie umownego terminu zapłaty, wskazanego przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 1 w kolumnie „Termin płatności wg umowy”.

3. Weryfikacja materiału dowodowego

- (98) Mając na uwadze wyżej opisane założenia, Prezes UOKiK zweryfikował materiał dowodowy w zakresie spełnienia przesłanek ustawowych potwierdzających nadmierne opóźnianie się ze spełnieniem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. przez Stronę.
- (99) Weryfikacja polegała na analizie i porównaniu informacji zawartych w zebranych materiale dowodowym. Porównywanie obejmowało poszczególne pozycje dotyczące w szczególności:

¹⁴ Transakcje symetryczne - transakcje handlowe nie będące transakcjami asymetrycznymi.

¹⁵ Transakcje asymetryczne - transakcje handlowe, w których jedna strona ma status dużego przedsiębiorcy, a druga strona status średniego, małego lub mikroprzedsiębiorcy.

daty wystawienia faktury/rachunku, wartości świadczeń pieniężnych zastrzeżonych jako wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług, uzgodnionych terminów zapłaty, oraz wysokości i dat spełnionych (jak i niespełnionych) świadczeń pieniężnych - informacji uzyskanych od Strony postępowania z danymi zawartymi w prowadzonej ewidencji podatkowej (w plikach JPK_VAT), w wyciągach bankowych (w plikach JPK_WB) oraz w dokumentach źródłowych - w kopiach faktur, potwierdzeniach przelewu, wyciągach z ksiąg rachunkowych.

- (100) Punkt wyjścia analizy materiału dowodowego stanowiły ujęte w pliku o nazwie „525219885_2021_01_22” tabelarycznie informacje, uzyskane od Strony postępowania o zawieranych przez nią transakcjach handlowych, w których występuje jako dłużnik zobowiązany do spełnienia świadczenia pieniężnego, oraz uzgadnianych przez nią terminach zapłaty świadczeń pieniężnych wymagalnych w okresie objętym postępowaniem, a także datach i sposobach ich zapłaty, które to informacje zostały zbiorczo określone jako „Ostateczna Tabela nr 1”.

Dowód: Załącznik do pisma Strony z dnia 7 maja 2021 r., k. 84.

- (101) Należy podkreślić, że zwrócenie się do Strony o przekazanie powyższych informacji było uzasadnione faktem, że dotyczą one okoliczności, co do których Strona postępowania posiada wyłączną kompletną wiedzę, którą Prezes Urzędu zebrał, przeanalizował i ocenił w oparciu o całość zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym na podstawie: ewidencji podatkowych, dowodów księgowych, umów, potwierdzeń przelewu, a także innych dokumentów i wyjaśnień, pochodzących od Strony postępowania.
- (102) Prezes UOKiK dokonał ustaleń co do istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych w oparciu o dane zawarte w ewidencji podatkowej, zawierającej dane niezbędne do prawidłowego sporządzenia deklaracji podatkowej oraz informacji podsumowującej. Obowiązek prowadzenia ewidencji przez Stronę wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług¹⁶. Ewidencja powinna zawierać w szczególności dane niezbędne do określenia przedmiotu i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, korekt podatku należnego, kwoty podatku naliczonego obniżającej kwotę podatku należnego, korekt podatku naliczonego, kwoty podatku podlegającej wpłacie do urzędu skarbowego lub zwrotowi z tego urzędu, a także inne dane służące identyfikacji poszczególnych transakcji, w tym numer, za pomocą którego kontrahent jest zidentyfikowany na potrzeby podatku lub podatku od wartości dodanej.

¹⁶ Ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2023 r. poz.1570), dalej: „ustawa o VAT”.

- (103) Na mocy art. 82 § 1b Ordynacji podatkowej Strona została zobowiązana do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) za pomocą środków komunikacji elektronicznej, ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2 Ordynacji podatkowej, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3 Ordynacji podatkowej, za okresy miesięczne w terminie do 25 dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy¹⁷. Struktura logiczna postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych jest zapisana w postaci Jednolitego Pliku Kontrolnego z rozszerzeniem .xml (w skrócie JPK_VAT).
- (104) Zgodnie z obowiązującym stanem prawnym podstawą do przekazywania (bez wezwania organu podatkowego) przez Stronę postępowania za pomocą środków komunikacji elektronicznej, za każdy miesiąc do urzędu skarbowego dokumentu elektronicznego, który obejmuje deklarację i ewidencję, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy o VAT jest art. 109 ust. 3 b ustawy o VAT. Zgodnie z art. 99 ust. 11 c ustawy o VAT plik JPK_V7M zawierający zarówno deklarację VAT, jak i ewidencję VAT - jest przesyłany przez podatnika tylko elektronicznie. Zatem wymagane jest by plik JPK_V 7M spełniał prawne wymogi wzoru dokumentu elektronicznego. Konieczne jest, aby dokument ten był zamieszczony w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych na ePUAP. Zgodnie z art. 16a ustawy z 17.02.2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne¹⁸ wzór dokumentu elektronicznego należy przekazać ministrowi właściwemu do spraw informatyzacji w celu umieszczenia go w centralnym repozytorium wzorów dokumentów elektronicznych (CRWDE ePUAP)¹⁹. Wzór dokumentu elektronicznego został określony przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych i w zaktualizowanej wersji został umieszczony w Centralnym Repozytorium Wzorów Dokumentów Elektronicznych (CRWDE) na platformie ePUAP (najnowsze wersje plików to - [JPK_V7M(2), JPK_V7K(2)]).
- (105) Stosownie do treści art. 3 Ordynacji podatkowej poprzez księgi podatkowe rozumie się księgi rachunkowe, podatkową księgę przychodów i rozchodów, ewidencje oraz rejestry, do których prowadzenia, do celów podatkowych, na podstawie odrębnych przepisów, obowiązani są podatnicy, płatnicy lub inkasenci. Zgodnie z powyższą definicją,

¹⁷ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193(a).

¹⁸ Ustawa z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz.U. z 2023 r., poz. 57, 1123 i 1234).

¹⁹ A. Bartosiewicz [w:] *VAT. Komentarz*, wyd. XV, Warszawa 2021, art. 99.

ewidencja zakupu VAT stanowi księgę podatkową i tym samym - w ocenie Prezesa UOKiK - stanowi wiarygodny dowód istnienia i wysokości świadczeń pieniężnych, do których spełnienia zobowiązana była Strona postępowania.

- (106) Przepisy prawa podatkowego (m.in. art. 193a Ordynacji Podatkowej) narzucają wymóg udostępniania ksiąg podatkowych i dowodów księgowych w określonym układzie i formie bez wezwania - dotyczy JPK_VAT lub JPK na żądanie organów podatkowych (struktury na żądanie min. JPK_WB, JPK_FA). Po wygenerowaniu pliku powstaje zestawienie o ściśle określonym schemacie. Poszczególne struktury logiczne postaci elektronicznej ksiąg podatkowych oraz dowodów księgowych zostały opisane w broszurach informacyjnych w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych²⁰. Przy weryfikacji poszczególnych struktur logicznych Prezes Urzędu posiłkował się informacjami zamieszczonymi w BIP w broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14²¹ oraz broszurze informacyjnej dotyczącej struktury JPK_WB(3)²².
- (107) Struktura jednolitego pliku dla ewidencji zakupu i sprzedaży (JPK_VAT) składa się z ewidencji sprzedaży oraz ewidencji zakupu. Na potrzeby prowadzonego postępowania Prezes Urzędu do celów weryfikacji danych dotyczących zobowiązań Strony (opóźnienia się przez nią ze spełnianiem świadczeń pieniężnych) weryfikował dane zawarte w ewidencji zakupu VAT.
- (108) Ewidencja zakupu VAT w strukturze logicznej JPK (JPK_VAT_Zakup) obejmuje część szczegółową zawierającą dla każdej pozycji m.in. następujące dane: nazwę wystawcy, adres wystawcy, numer NIP lub inny numer służący identyfikacji podatkowej wystawcy, numer faktury, kwotę netto i kwotę podatku naliczonego. Ewidencja sprzedaży VAT w strukturze logicznej JPK (JPK_VAT_Sprzedaż) zawiera natomiast dla każdej pozycji w szczególności następujące dane: numer NIP lub inny numer służący identyfikacji kontrahenta, będącego odbiorcą towarów lub usług, jego nazwę i adres, numer dowodu sprzedaży, datę wystawienia, datę sprzedaży kwotę netto oraz kwotę podatku należnego.
- (109) W oparciu o dane zawarte w JPK_VAT_Zakup oraz informacje przedstawione przez Stronę w Ostatecznej Tabeli nr 1 ujęte w pliku o nazwie „525219885_2021_01_22” Prezes Urzędu stwierdził, że Strona postępowania zawierała z kontrahentami umowy, których przedmiotem była odpłatna dostawa towaru lub odpłatne świadczenie usług, z których wynikał obowiązek spełnienia przez nią świadczeń pieniężnych stwierdzonych

²⁰ <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>.

²¹ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_VAT(3)_wersja_2018_02_14.

²² Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.

w wystawionych fakturach VAT. Powyższe Prezes UOKiK ustalił w oparciu o zapisy dotyczące dowodów zakupu - faktur VAT wskazanych w Ostatecznej Tabeli nr 1, które występowały również w księgach podatkowych w JPK_VAT_Zakup. Prezes Urzędu dokonał również ustaleń, co do wysokości świadczeń pieniężnych do których zapłaty zobowiązana była Strona, w ten sposób, że zweryfikował wartość zobowiązania przedstawioną w Ostatecznej Tabeli nr 1 z obliczoną kwotą wartości brutto wynikającą z dowodu zakupu w JPK_VAT_Zakup. Pozostałe kryteria, na podstawie których Prezes Urzędu ustalił istnienie zobowiązań Strony, to nr NIP dostawcy a także data wystawienia dowodu zakupu podana w Ostatecznej Tabeli nr 1, tożsame z nr NIP dostawcy i z datą wystawienia dowodu zakupu zawartą w plikach JPK_VAT_Zakup.

Dowody:

- ostateczna Tabela nr 1 przekazana przez Stronę za pismem z dnia 7 maja 2021 r. na nośniku elektronicznym w pliku o nazwie „525219885” (k. 84);
- pliki JPK_VAT(k. 31, 84).

(110) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły dokładnego odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał Stronę w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - wystawionych lub otrzymanych przez Stronę faktur VAT, rachunków, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych. Świadczenia pieniężne nieznajdujące odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, mogą obejmować m.in. świadczenia pieniężne zwolnione z podatku VAT – gdyż ewidencja zakupu VAT ze względu na swoje funkcje i cele – nie zawiera przebiegu wszystkich zdarzeń gospodarczych, lecz tylko tych, które mają wpływ na rozliczenie podatku VAT.

Dowód: dokumenty źródłowe, tj. kopie faktur przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 1696 do 2046).

(111) Prezes Urzędu ustalał również stan faktyczny - odnoszący się do spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem - na podstawie plików na żądanie w strukturze logicznej JPK_WB. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy.

(112) Wymaga wskazania, że JPK_WB również jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego. Struktura JPK_WB dotyczy wyciągu z rachunku bankowego, prowadzonego na podstawie umowy. Plik JPK_WB zawiera zestawienie informacji o przelewach dokonywanych za pomocą rachunku bankowego oraz kwot sald konta.

- (113) Wyciąg bankowy jest jednym z dowodów księgowych, które mogą stanowić podstawę zapisów w księgach rachunkowych. Dowód ten jako dowód księgowy spełnia wymagania określone w art. 21 ustawy o rachunkowości. W szczególności zawiera kwoty i opisy operacji gospodarczych oraz salda (początkowe i końcowe) środków pieniężnych udokumentowane tym wyciągiem. Niedopuszczalne jest dokonywanie w wyciągu bankowym wymazywania i przeróbek. Bez względu na formę tego dowodu (tradycyjną czy elektroniczną) jest to dowód, który wystawia bank (forma tradycyjna), ewentualnie pochodzi on z systemu finansowo-księgowego banku, dostępnego przez system bankowości elektronicznej (wydruk lub postać elektroniczna JPK_WB²³).
- (114) Informacje o przeprowadzonych transakcjach na rachunku bankowym w pliku JPK_WB obejmują m.in.:
- dane identyfikacyjne podmiotu, którego dotyczy plik JPK_WB (nazwę, NIP, dane adresowe),
 - numer IBAN rachunku, którego dotyczy wyciąg,
 - datę, kwotę, walutę oraz tytuł operacji a także nazwę podmiotu będącego stroną operacji,
 - saldo rachunku przedsiębiorcy po dokonaniu zlecenia płatniczego.
- (115) Ustalenie okoliczności odnoszących się do spełnienia świadczenia pieniężnych przelewem opierało się przede wszystkim na danych z wyciągów bankowych zapisanych w strukturze logicznej JPK_WB odnoszących się do elementu Wyciąg Wiersza: DataOperacji, KwotaOperacji, przy równoczesnym porównaniu ich z informacjami przekazanymi przez Stronę w Ostatecznej Tabeli nr 1 wskazującymi na wysokość przelewu oraz datę zapłaty. Jednocześnie wskazać należy, że w przypadku dokonania zapłaty przelewem bankowym, za datę zapłaty świadczenia pieniężnego Prezes Urzędu przyjął datę ustaloną na podstawie danych zawartych w plikach JPK_WB (DataOperacji).

Dowód: pliki JPK_WB (k. 72, 84,121).

- (116) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter stanowią wiarygodne źródło informacji w powyższym zakresie umożliwiające zweryfikowanie wartości i dat spełnienia przelewem świadczeń pieniężnych opisanych przez Stronę w Ostatecznej Tabeli nr 1.
- (117) Dodatkowo, w przypadku rozbieżności między kwotami lub datami przelewu wskazanymi przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 1, a tymi wynikającymi z JPK_WB, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania do uzupełnienia braków oraz wyjaśnienia

²³ Broszura informacyjna dotycząca struktury JPK_WB(3) wydana przez Ministerstwo Finansów, Warszawa, styczeń 2019 r.; <https://www.gov.pl/web/kas/struktury-jpk/>.

nieścistości, a także do przesłania dokumentów źródłowych potwierdzających spełnienie tych świadczeń - potwierdzeń przelewu, wyciągów z ksiąg rachunkowych - i w oparciu o te dokumenty oraz wyjaśnienia, ustalał okoliczności odnoszące się do spełnienia tych świadczeń pieniężnych (m.in. sposób spełnienia, wysokość i datę spełnienia świadczenia pieniężnego).

Dowody:

- dokumenty przekazane za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2989 do 4065);
- wyciągi z ksiąg rachunkowych przekazane na nośniku elektronicznym, tj. płycie CD (k. 72 i 84).

(118) Pliki JPK_WB stanowią potwierdzenie zapłaty świadczeń pieniężnych dokonanej jedynie przelewem bankowym za pośrednictwem banków krajowych. Z przedstawionych przez Stronę informacji wynikało natomiast, że w odniesieniu do części transakcji handlowych rozliczenia stron zostały dokonane w drodze potrąceń, zapłaty gotówką lub kartą płatniczą. W tych przypadkach, Prezes Urzędu dokonał ustaleń co do wysokości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych w oparciu o inne dowody, aniżeli pliki JPK_WB przedstawione przez Stronę, tj. w oparciu o dane zawarte w Ostatecznej Tabeli 1 oraz dokumenty doręczone w odpowiedzi na wezwanie z dnia 24 kwietnia 2023.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2989 do 4065).

(119) Na mocy art. 13g Ustawy, Prezes UOKiK jest uprawniony do żądania od Strony w toku postępowania określonych struktur JPK, w tym JPK_VAT i JPK_WB. W ocenie Prezesa Urzędu dowody w postaci ksiąg podatkowych lub dowodów księgowych, wygenerowanych w strukturach ściśle określonych w przepisach prawa, stanowią wiarygodny materiał dowodowy. Wskazać należy, iż wytworzenie pliku JPK_VAT przez Stronę dotyczy obowiązków wynikających z posiadania statusu podatnika czynnego VAT, jednakże z uwagi na cechy integralności danych i ich autentyczności (pochodzenia od osób uprawnionych do reprezentowania spółki) uzasadnione jest posługiwaniem się danymi do potwierdzenia transakcji handlowych Strony z jej kontrahentami, co do ich istnienia, jak też spełnienia świadczenia pieniężnego. Powyższe umożliwia Stronie postępowania proste wygenerowanie pliku, co jest zgodne z zasadą ekonomiki i szybkości postępowania. W ocenie Prezesa Urzędu, sumy kontrolne zawarte w pliku pozwalają na sprawdzenie prawidłowości wygenerowanego pliku. Dodatkowo, stosownie do art. 193 Ordynacji podatkowej, dowody z ksiąg podatkowych stanowią dowód urzędowy, tego co zostało w nich zawarte, w przypadku ksiąg podatkowych prowadzonych rzetelnie i niewadliwie²⁴.

²⁴ P. Pietrasz [w:] *Ordynacja podatkowa. Komentarz aktualizowany*, red. L. Etel, LEX/el. 2021, art. 193.

(120) Należy mieć także na uwadze, iż ustawa o rachunkowości przewiduje dla operacji zakupu i sprzedaży prowadzenie ksiąg pomocniczych, m.in. w celu prawidłowego rozliczenia zobowiązania podatkowego (art. 17 ust. 1 ustawy o rachunkowości²⁵). Rejestry VAT stanowią księgi pomocnicze, będące uszczegółowieniem i uzupełnieniem zapisów związanych z podatkiem od towarów i usług na kontach księgi głównej. Z tego względu, rejestr VAT stanowiący część księgi rachunkowej korzysta z domniemania rzetelności i autentyczności ksiąg rachunkowych oraz wiarygodności i niezaprzeczalności danych w nich zawartych.

4. Świadczenia pieniężne wymagalne w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., a niespełnione przez Stronę postępowania lub spełnione przez nią po terminie

(121) Po dokonaniu opisanych wcześniej wyłączeń i weryfikacji zebranego w sprawie materiału dowodowego, Prezes Urzędu ustalił, że w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r. Strona postępowania nie spełniła lub spełniła po terminie świadczenia pieniężne (dalej: „zakwestionowane świadczenia pieniężne”), które zostały wyszczególnione w opracowanych na potrzeby niniejszego dokumentu tabelach zebranych w poszczególnych grupach, przy czym:

- tabele z grupy A zawierają zakwestionowane świadczenia pieniężne, wynikające z transakcji zawartych przez Stronę postępowania w relacjach asymetrycznych, tj., z przedsiębiorcami należącymi do sektora MŚP, w których ustalono termin zapłaty w oparciu o treść art. 13 ust. 2 pkt 2 Ustawy;
- tabele z grupy B zawierają zakwestionowane świadczenia pieniężne, w których termin zapłaty był zgodny z Ustawą.

Poszczególne tabele zawierają:

Tabele z grupy A	
A1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
A2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
A3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.
A4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w

²⁵ t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 217.

	oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.
A5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.
A6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.
A7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.
A8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.
Tabele z grupy B	
B1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
B2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
B3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> niespełnione w okresie objętym postępowaniem.
B4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B9	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.
B10	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.

(122) Poniżej Prezes Urzędu wskazuje ustalenia w zakresie zakwestionowanych świadczeń pieniężnych oraz powody, dla których uznał poszczególne rodzaje zakwestionowanych świadczeń pieniężnych za niespełnione lub spełnione po terminie w okresie objętym postępowaniem.

(123) Obowiązek zapłaty powyższych świadczeń pieniężnych wynikał z zawartych przez Stronę umów z kontrahentami, których przedmiotem była odpłatna dostawa towarów lub odpłatne świadczenie usług, stwierdzonych wystawionymi przez nich dowodami zakupu, które Strona wykazała w Ostatecznej Tabeli nr 1, a które znalazły również odzwierciedlenie w ewidencji zakupu JPK_VAT lub w kopiach faktur lub w ewidencji rozrachunków. Każde z tych świadczeń pieniężnych było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, tj. lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

Dowód: Ostateczna Tabela nr 1 stanowiąca załącznik do pisma Strony z dnia 7 maja 2021 r., k. 84.

Dowód: pliki JPK_VAT, k. 31, 84.

(124) W zakresie w jakim poszczególne świadczenia pieniężne nie znalazły odzwierciedlenia w JPK_VAT_Zakup, Prezes Urzędu wzywał w toku postępowania o wyjaśnienie braków lub nieścisłości oraz przesłanie dokumentów źródłowych odnoszących się do tychże świadczeń - otrzymanych przez Stronę faktur VAT, umów oraz innych dokumentów źródłowych - i w oparciu o te dowody ustalał okoliczności odnoszące się do tychże świadczeń pieniężnych.

Dowód: Wezwanie do wyjaśnienia sposobu rozliczeń z dnia 24 kwietnia 2023 r. (k. od 363 do 395)

(125) Prezes Urzędu ustalając wysokość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, do których zapłaty zobowiązana była Strona, uwzględniał wartość faktur korygujących (tzw. minusowych), zmniejszających wysokość pierwotnego świadczenia pieniężnego do którego zapłaty zobowiązana była Strona postępowania. Prezes Urzędu, w przypadku ustalenia, że dane świadczenie pieniężne nie zostało spełnione, lub zostało spełnione po terminie włączał w poczet zakwestionowanych świadczeń pieniężnych świadczenie w wysokości pomniejszonej o wartość korekty.

Dowód: dokumenty źródłowe, tj. skany faktur przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 814 do 1515).

(126) Wszystkie transakcje handlowe, których dotyczą zakwestionowane świadczenia pieniężne przedstawione w tabelach w niniejszym piśmie, zostały zawarte w związku z działalnością prowadzoną przez Stronę postępowania i jej kontrahentów. Świadczenie pieniężne zostało w nich zastrzeżone w zamian za spełnienie świadczenia niepieniężnego, którego przedmiotem była dostawa towarów lub świadczenie usług. Umowy te mają zatem charakter odpłatny.

(127) Strona postępowania, w piśmie z dnia 8 lutego 2023 r. poinformowała, że „*Okolo [Informacja chroniona] spóźnionych świadczeń dotyczy płatności na rzecz podmiotów z grupy*

kapitałowej Brembo. Spóźnione płatności wewnątrzgrupowe nie powinny być zdaniem spółki sankcjonowane karą pieniężną, ponieważ nie następuje tutaj krzywdzenie podmiotów spoza grupy kapitałowej, a ponadto [Informacja chroniona] ”.

(128) Odnosząc się do powyższych uwag, należy podkreślić, że świadczenie pieniężne spełnione po terminie to zarówno świadczenie pieniężne spełnione po terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, jak i świadczenie pieniężne spełnione w terminie umówionym przez strony transakcji handlowej, ale z naruszeniem wymienionych przepisów Ustawy (tj. po upływie maksymalnego terminu zapłaty). Powyższa zasada dotyczy również transakcji handlowych zawieranych między spółkami należącymi do tej samej grupy kapitałowej, o ile wchodzi one w zakres podmiotowy Ustawy określony w jej art. 2, bowiem Ustawa nie zawiera w tym zakresie wyłączeń. Ustawa o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych, zawiera zamknięty katalog wyłączeń podmiotowych i przedmiotowych z zakresu jej zastosowania, a zatem i oceny terminowego spełniania takich świadczeń pieniężnych w ramach prowadzonego postępowania w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych. Wobec braku w katalogu wyłączeń ustawowych transakcji handlowych zawieranych w ramach grup kapitałowych, świadczenia pieniężne z nich wynikające podlegają badaniu na jednakowej zasadzie jak świadczenia pieniężne wynikające z umów zawieranych poza grupą kapitałową, a w konsekwencji, wspomniane świadczenia pieniężne nie podlegały wyłączeniu w toku analizy przedmiotowego postępowania. Wskazać jednocześnie należy, że przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą nakazują Prezesowi Urzędu pominięcie, przy ustalaniu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych pomiędzy podmiotami z grupy kapitałowej. Niemniej na mocy art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej do postępowań wszczętych przed dniem 8 grudnia 2022 r. (a więc przed wejściem w życie nowelizacji) zastosowanie mają przepisy „stare” co powoduje, że w niniejszym postępowaniu - z przyczyn wyłącznie prawnych - pominięcie świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych w ramach grupy kapitałowej nie mogło nastąpić.

(129) Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu ustalił, że zakwestionowane świadczenia pieniężne wynikają z umów (transakcji handlowych) posiadających następujące cechy:

- są umowami odpłatnymi;
- przedmiotem świadczenia niepieniężnego jest dostawa towarów lub świadczenie usług;
- stronami tych umów są podmioty, o których mowa w art. 2 Ustawy;
- zostały zawarte w związku z prowadzoną przez te podmioty działalnością.

- (130) Zakwestionowane świadczenia pieniężne stanowią wynagrodzenie za dostawę towaru lub świadczenie usług w transakcjach handlowych w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy. W związku z powyższym stanowią one „świadczenia pieniężne” w rozumieniu art. 4 pkt. 1a Ustawy.
- (131) Zakwestionowane świadczenia pieniężne nie wynikają z umów na podstawie których są wykonywane czynności bankowe w rozumieniu przepisów art. 5 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe²⁶, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt. 2 Ustawy.
- (132) Z posiadanych przez Prezesa Urzędu informacji nie wynika, aby w stosunku do Strony postępowania zostało otwarte postępowanie upadłościowe lub restrukturyzacyjne, co daje podstawę do przyjęcia, że zakwestionowane świadczenia pieniężne nie są długami objętymi postępowaniem upadłościowym lub restrukturyzacyjnym, a zatem nie podlegają wyłączeniu z zakresu zastosowania Ustawy na podstawie art. 3 pkt. 1 Ustawy.
- (133) W stosunku do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, jako terminy zapłaty uzgodnione przez strony transakcji handlowych (terminy zapłaty określone w umowach), Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach terminy zapłaty spójne z przekazanymi dokumentami oraz wyjaśnieniami Strony.
- (134) W przypadkach, w których terminy zapłaty wskazane przez Stronę postępowania w Ostatecznej Tabeli nr 1 były inne od tych wynikających z przekazanych dokumentów, Prezes Urzędu ustalił terminy zapłaty w oparciu o te dokumenty (umowy, zamówienia, porozumienia, faktury).
- Dowód:** dokumenty przekazane za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2137 do 2654).
- (135) W przypadkach, w których terminy zapłaty przypadły na dzień uznany ustawowo za wolny od pracy lub na sobotę, Prezes Urzędu przyjął w swoich ustaleniach, że zgodnie z art. 115 k.c. terminem zapłaty był następny dzień, który nie był dniem wolnym od pracy ani sobotą.
- (136) W odniesieniu do zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które zostały spełnione przez Stronę postępowania przelewem bankowym, Prezes Urzędu ustalił daty spełnienia świadczeń pieniężnych na podstawie informacji o dacie operacji w przestanych wyciągach bankowych w plikach JPK_WB oraz przekazanych wydrukach wyciągów bankowych. Równocześnie, w wyniku porównania terminów zapłaty z datą spełnienia świadczenia pieniężnego, Prezes Urzędu uznał wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne za spełnione po terminie lub niespełnione w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

²⁶ Ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe (Dz. U. z 2022 r., poz. 2324, 2339, 2640, 2707 oraz z 2023 r. poz. 180, 1059, 1394 i 1407), dalej: „Prawo bankowe”

(137) W przypadku rozbieżności między wysokością przelewu podaną przez Stronę w Tabeli nr 1, a wysokością przelewu wynikającą z przekazanych wyciągów bankowych w JPK_WB, w odpowiedzi na wezwanie Prezesa Urzędu Strona przekazała dokumenty źródłowe, informacje o rozliczeniach, potwierdzenia przelewów oraz inne dokumenty, wpływające na powstałe różnice. Powodem wystąpienia ww. rozbieżności było uwzględnienie w przelewach wystawionych przez dostawców faktur korygujących, bądź uwzględnienia nadpłaty wynikającej z wcześniej zrealizowanego przelewu lub zapłaconej zaliczki. Powyższe wyjaśnienia znajdują potwierdzenie w przesłanych przez Stronę plikach JPK_WB i zostały uwzględnione przez Prezesa UOKiK przy ustalaniu wysokości zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 814 do 1515).

(138) JPK_WB jest jedną ze struktur Jednolitego Pliku Kontrolnego, którego wystawcą jest bank, w którym Strona posiada rachunek bankowy. Informacje prezentowane w JPK_WB prezentowane są w sposób określony przepisami prawa podatkowego i zawierają zestawienie wszystkich informacji o transakcjach dokonywanych za pomocą tego rachunku bankowego, podmiotach których te transakcje dotyczą oraz dokładnych kwot sald konta. Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK uznał, że rodzaj informacji zawartych w plikach JPK_WB, źródło ich pochodzenia oraz obiektywny charakter pozwalają na uzyskanie wiarygodnych danych w powyższym zakresie oraz na zweryfikowanie wartości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przez Stronę. Podobnie, Prezes Urzędu uznał, że wygenerowane elektronicznie z systemu bankowego potwierdzenia wykonania operacji, w oparciu o art. 7 ustawy Prawo bankowe¹ również stanowią wiarygodny dowód wysokości i dat spełnienia świadczeń pieniężnych przelewem.

(139) Prezes Urzędu ustalił, iż w okresie, którego dotyczy postępowanie, Strona postępowania oprócz przelewów bankowych, spełniała zakwestionowane świadczenia pieniężne także w drodze potrącenia wierzytelności wzajemnych.

(140) W obrocie gospodarczym, korzystając z zasady swobody umów, strony mogą ustalać inne zasady dokonywania potrąceń niż wynikające z art. 498 Kodeksu cywilnego, tj. dokonywać potrąceń umownych, stosownie do zasady swobody umów wyrażonej w art. 353¹ Kodeksu cywilnego. Co do zasady strony umowy cywilnoprawnej mogą w sposób dowolny określać warunki rozliczeń dokonywanych w drodze potrącenia umownego - jednakże ustalenia te nie mogą być sprzeczne z ustawą.

(141) Jak wynika ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Strona postępowania stosowała mechanizm tzw. potrąceń umownych.

(142) W przypadkach, gdy na podstawie danych, zawartych w Ostatecznej Tabeli 1 nie było możliwe ustalenie, z jakiego tytułu nastąpiło pomniejszenie płatności lub rozliczenie potrąceniem w części, Strona została wezwana do wyjaśnienia oraz przedstawienia dowodów potwierdzających spełnienie wskazanych świadczeń pieniężnych.

(143) Prezes Urzędu ustalał wartość świadczenia spełnionego w drodze potrącenia umownego oraz jego termin w oparciu o przedłożone, przez Stronę postępowania, dowody w postaci dokumentów kompensat oraz inne dowody, w tym wiadomości e-mail, w których następowały uzgodnienia pomiędzy stronami transakcji handlowych w przedmiocie przywołanej formy rozliczeń.

(144) Strona postępowania, pismem z dnia 19 maja 2023 r., wyjaśniła, że *”uiszczenie świadczeń niższej wysokości wynikało z późniejszych korekt faktur wynikających np. z różnic w cenie towaru”*.

(145) Na potwierdzenie powyższych wyjaśnień Strona przedstawiła stosowną dokumentację, tj. informacje o rozliczeniu rachunków, faktury korygujące, potwierdzenia dokonania przelewów, propozycje kompensaty, a także wydruki z korespondencji e-mail potwierdzające kompensatę.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 463 do 1472).

(146) W wyniku wezwania Strony do wyjaśnienia transakcji przedstawionych w Ostatecznej Tabeli 1 w walucie [*Informacja chroniona*], których wartości były niejednoznaczne (Lp. 9169, 9170, 9171, 9172, 9168, 9173), Strona przedstawiła dowody na okoliczność spełnienia tych świadczeń oraz wyjaśniła w piśmie z dnia 19 maja 2023 r. specyfikę płatności podzielonej oraz sposób prezentacji świadczeń rozliczanych w ten sposób.

Dowody:

- pismo z dnia 19 maja 2023 r. (k. 282);
- dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 1501 do 1515).

(147) Ostateczna Tabela nr 1 zawierała szereg pozycji (Lp. 1575, 1600, 1579, 1586, 1577, 1598, 1576, 1585, 1574, 1599, 1581, 1588, 1578, 1589, 1580, 1587, 1593, 1596, 1602, 1651, 1652, 1654, 1582, 1583, 1584, 1592, 1595, 1653, 1590, 1591, 1594, 1597, 1601, 1603, 1630, 1631, 1632, 1655, 1656, 1657, 9896, 9878, 9879, 18073, 18074, 9876, 9877, 18075, 18076, 18077, 18078, 17732, 17733), wykazanych wielokrotnie, z różnymi kwotami, terminami zapłaty oraz opatrzonych uwagami Strony, które wskazywały na rozłożenie płatności na części w wyniku umów handlowych itp.

- (148) Strona przedstawiła (w odpowiedzi na pkt 7 wezwania z dnia 24 kwietnia 2023 r.) dowody będące podstawą rozłożenia płatności na części oraz dowody zapłaty za te świadczenia, wraz z wydrukiem z pliku Excel, zawierającym dodatkowe wyjaśnienia.
- (149) Analiza przedstawionego materiału wykazała, że Strona zasadnie zaprezentowała w Ostatecznej Tabeli 1 niektóre świadczenia pieniężne w rozbiciu na „części”. Przekazana dokumentacja wykazała, że Strona postępowania zawierała z dostawcami transakcje, których terminy płatności były ustalane indywidualnie. Przykładowo dla faktury [Informacja chroniona] z dnia [Informacja chroniona], zaprezentowanej pod Lp. 1590, 1591, 1594, 1597, 1601, 1603, 1630, 1631, 1632, 1655, 1656, 1657) zgodnie z umową termin zapłaty został ustalony w następujący sposób - [Informacja chroniona] % faktury, tj. [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona] PLN VAT) płatne 30 dni od [Informacja chroniona], [Informacja chroniona] % faktury, tj. [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona] PLN VAT) - 30 dni od [Informacja chroniona] . Ostatnie [Informacja chroniona] % faktury, tj. [Informacja chroniona] ([Informacja chroniona] PLN VAT) po [Informacja chroniona] . W przypadku tej transakcji dostawca nie dostarczył gwarancji bankowej, więc zgodnie z umową ostatnie [Informacja chroniona] % zostało zatrzymane do dnia upływu okresu gwarancji [Informacja chroniona] . W tych przypadkach, w których wartość „niedopłaty” wynikała z przywołanego mechanizmu gwarancji Prezes Urzędu - w przypadku zakwestionowanych świadczeń pieniężnych - nie uwzględniał, przy wyliczaniu wartości nadmiernego opóźnienia wartości świadczeń pieniężnych wynikających z tych gwarancji.
- (150) W punkcie 8 wezwania z dnia 24 kwietnia 2023 r. Prezes UOKiK zobowiązał Stronę postępowania do wyjaśnienia transakcji, przy których naniesiono uwagi dotyczące niezgodności (cenowych, ilościowych, jakościowych, w dokumentach - np. brak certyfikatu rezydencji). Niezgodności te powodowały blokowanie płatności za faktury, w związku z czym - w tym stanie faktycznym - ustalono zasadność wstrzymywania przez Stronę postępowania spełnienia świadczeń pieniężnych.
- (151) W piśmie z dnia 2 czerwca 2023 r. Strona wyjaśniła, że „proces uruchomienia płatności w przypadkach ujętych w tabeli (...) był wstrzymywany (zakładano tzw. „blokady”) z różnych przyczyn. Pierwszą z nich była wspomniana w tabeli niezgodność (...) polegająca na różnicy ceny wskazanej na fakturze z kwotą widniejącą w zamówieniu, bądź niezgodności w ilości lub jakości zamówionego towaru, względnie sytuacja, gdy część faktury dotyczyła niezakończonych jeszcze inwestycji (nie zaksięgowano jeszcze części inwestycyjnej faktury). W przypadku stwierdzonej niezgodności uruchamiano procedury wewnętrzne, zmierzające do wyjaśnienia problemu, powodujące konieczność zaangażowania działu zamówień i zakupów; nawiązywano również kontakt z dostawcą. W pierwszej grupie przypadków

zakończyło się to wystawieniem przez dostawcę faktur lub not korygujących, na podstawie których dokonywano rozliczenia płatności. W drugiej grupie przypadków (...) ostatecznie Brembo zdecydowało się zaakceptować fakturę. (...) opóźnienie spowodowane wyjaśnieniem rozbieżności oraz czas obiegu dokumentów w Spółce powodowały, że niejednokrotnie ostatecznie nie udało się uiścić płatności w terminie umownym. Inną przyczyną czasowego wstrzymywania płatności była konieczność wyjaśnienia, czy płatności ujęte w tabeli podlegały tzw. Podatkowi u źródła (IFT). W takim przypadku przepisy podatkowe nakładają obowiązek posiadania przez dostawcę certyfikatu rezydencji, a co za tym istniała konieczność przedłożenia przez dostawcę takiego certyfikatu. Weryfikacja w tym zakresie była przeprowadzana przez dział płatności”.

(152) W załączeniu do pisma Strona przekazała dokumentację potwierdzającą wstrzymanie płatności, w tym wydruki z systemu księgowego Brembo, faktury, umowy lub wyciągi z umowy oraz korespondencję e-mail. Kwestię tę omówiono w rozdziale V, pkt 4, nb. od 232 do 234.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2989 do 3154).

(153) Prezes Urzędu uznał za wiarygodne wyjaśnienia strony, że świadczenia pieniężne wskazane pod pozycją 1369, 18191 w Ostatecznej Tabeli 1 nie zostały spełnione w terminie w następstwie braku współdziałania wierzycieli przy wykonaniu zobowiązania przez Stronę, który polegał na nieprzedłożeniu Stronie certyfikatów rezydencji. Jak wynika z zawartej w art. 4a pkt 12 ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2587 z późn. zm.; dalej: „uCIT”). przez wyrażenie „certyfikat rezydencji” należy rozumieć zaświadczenie o miejscu siedziby podatnika dla celów podatkowych wydane przez właściwy organ administracji podatkowej państwa miejsca siedziby podatnika. Jak wynika z art. 21 ust. 1 zd. 1 uCIT spełniający świadczenie pieniężne będący osobą prawną jest obowiązany jako płatnik w dniu dokonania wypłaty pobrać zryczałtowany podatek dochodowy od tych wypłat, z uwzględnieniem odliczeń przewidzianych oraz umów międzynarodowych o unikaniu podwójnego opodatkowania, których stroną jest Rzeczypospolita Polska. Certyfikat rezydencji wskazuje czy i jaką umowę międzynarodową należy zastosować. Organy podatkowe wymagają, by płatnik posiadał certyfikat rezydencji kontrahenta w dniu wypłaty wynagrodzenia za świadczenie, wtedy pobiera bowiem zryczałtowany podatek (P. Małecki, M. Mazurkiewicz, CIT. Podatki i rachunkowość. Komentarz. Tom II. Art. 15-42, wyd. XIII, Warszawa 2022, art. 21). Wypłata należności, od której pobiera się zryczałtowany podatek, to wykonanie zobowiązania w jakiegokolwiek formie, w tym poprzez zapłatę, potrącenie lub kapitalizację odsetek (P. Małecki, M. Mazurkiewicz, CIT.. op. cit., art. 26). Skoro brak współdziałania kontrahenta ze Stroną

sprawił, że Strona nie mogła spełnić świadczenia pieniężnego w terminie bez równoczesnego naruszenia obowiązków ustawowych, tj. obowiązku, o którym mowa w art. 26 ust. 1 zd. 1 uCIT - to oczywistym jest, że do opóźnienia nie doszło z winy Strony, ale z uwagi na ów brak współdziałania wierzyciela, a tym samym, mając na uwadze dyrektywę załatwiania spraw administracyjnych z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli dla potrzeb niniejszego postępowania należało uznać ww. świadczenia za spełnione w terminie.

(154) Prezes Urzędu nie uwzględnił z kolei wyjaśnień strony, dotyczących braku certyfikatu rezydencji do transakcji wskazanych pod Lp. 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210. Wierzyciel *[Informacja chroniona]* dostarczył certyfikat Stronie postępowania w dniu *[Informacja chroniona]*, natomiast faktury, do których Strona zablokowała płatności datowane są w *[Informacja chroniona]* i później (faktura nr *[Informacja chroniona]* z dnia *[Informacja chroniona]* - zapłacona w dniu *[Informacja chroniona]*, faktura nr *[Informacja chroniona]* z dnia *[Informacja chroniona]* - zapłacona w dniu *[Informacja chroniona]*, faktury nr *[Informacja chroniona]* i *[Informacja chroniona]* z dnia *[Informacja chroniona]*, zapłacone w dniu *[Informacja chroniona]*, faktury nr *[Informacja chroniona]* i *[Informacja chroniona]* z dnia *[Informacja chroniona]*, zapłacone w dniu *[Informacja chroniona]*).

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2989 do 3029).

(155) Prezes UOKiK uznał w powyższych świadczeniach część należną organowi podatkowemu za obowiązek publicznoprawny i nie wliczał jej w poczet zakwestionowanych świadczeń pieniężnych.

(156) Część świadczeń pieniężnych wykazanych w Tabeli 1, nie znajdowała odzwierciedlenia w JPK_VAT, w związku z czym Strona została wezwana, w punkcie 9 wezwania z dnia 24 kwietnia 2023 r., do przedstawienia faktur wskazanych w pozycjach Lp. 208, 266, 487, 499, 522, 551, 629, 1020, 1033, 1034, 1411, 1415, 1431, 1456, 1753, 1773, 1837, 1878, 2022, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2093, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2609, 2669, 2670, 2671, 2673, 2927, 2943, 3101, 3106, 3653, 3654, 3968, 3969, 4414, 4415, 4416, 4417, 4418, 4419, 4438, 4554, 4555, 4627, 4634, 4680, 4769, 4770, 4771, 4772, 4773, 4774, 4775, 4776, 4777, 4778, 4784, 4789, 4791, 4792, 4793, 4794, 4795, 4796, 4797, 4840, 4893, 4894, 5081, 5744, 5827, 5877, 5938, 5941, 6031, 6040, 6041, 6042, 6205, 6269, 6359, 6408, 6415, 6443, 6534, 6769, 6770, 6815, 6829, 6932, 6933, 7025, 7027, 7028, 7029, 7030, 7659, 7713, 7750, 7918, 7921, 7923, 7924, 7926, 8298, 8302, 8315, 8779, 8838, 8870, 8871, 8872, 8873, 8882, 8883, 8884, 8885, 8915, 8968, 9481, 9501, 9534, 9537, 9641, 9642, 9666, 9857, 9869, 9985, 9988, 9989, 10115, 10116, 10245, 10300, 10318, 10319, 10320, 10338, 10359, 10362, 10523, 10832, 10941, 10942, 10943, 10944, 10945, 10948, 11082, 11083, 11461,

11771, 12014, 12016, 12025, 12027, 12028, 12389, 12459, 12808, 13496, 13498, 13500, 13715, 13727, 13780, 13992, 14004, 14105, 14143, 14164, 14393, 14419, 14420, 14422, 14425, 14457, 14458, 14650, 14655, 14656, 14660, 14661, 14662, 14663, 14664, 14665, 14666, 14674, 14676, 14693, 14694, 14695, 14697, 14769, 15000, 15021, 15024, 15319, 15324, 15383, 15678, 15770, 15884, 15885, 15889, 15890, 16312, 16333, 16379, 16423, 16429, 16434, 16462, 17127, 17454, 17589, 17732, 17733, 17768, 17830, 17934, 17989, 17990, 18075, 18077, 18277, 18292, 18293, 18294, 18295, 18296, 18306, 18364, 18365, 18477, 18478, 18568, 18571, 18605, 18617, 18692, 18795, 18796, 18808, 18971, 19016, 19100, 19104, 19106, 19107, 19108, 19142, 19143, 19172, 19173, 19174, 20433, 20612, 20733, 21119, 21239, 21852, 21853, 21854, 21855, 21862, 21868, 21869, 21870, 21873, 21875, 21876, 21878, 21879, 21880, 21882, 21885, 21886, 21889, 21894, 21896, 21897, 21898, 21901, 21902, 22128, 22139, 22153, 22168, 22170, 22171, 22172, 22306, 22555, 22556.

(157) Na podstawie dokumentów przekazanych za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. ustalono, że Strona prawidłowo zaprezentowała świadczenia pieniężne w Tabeli 1, a ich brak w pliku JPK_VAT wynikał np. ze zwolnienia towaru/usługi z VAT (np. Lp. 6205, 6269, 6829, 7659, 7750, 8298, 9985, 9988, 9989, 10318, 10319, 10320, 10338, 11082, 11083).

(158) W punkcie 10 wezwania z dnia 24 kwietnia Prezes UOKiK wskazał świadczenia, które pojawiły się w Tabeli wielokrotnie, przy czym terminy zapłaty różniły się w poszczególnych wierszach.

(159) W piśmie z dnia 19 maja 2023 Strona postępowania wyjaśniła, iż wskazane rozbieżności występują przy przekształcaniu kwoty VAT z waluty *[Informacja chroniona]* na PLN oraz „*różne terminy zapłaty pojawiające się w tabeli wynikają z [Informacja chroniona]*”.

Strona załączyła także informacje o rozliczeniu rachunków, potwierdzenia dokonania przelewów, a także kopie faktur, z których świadczenia te wynikały.

(160) W związku z otrzymanymi wyjaśnieniami, Prezes UOKiK przyjął terminy płatności zgodnie z datami widniejącymi na dokumentach:

- Lp. 2174 (faktura *[Informacja chroniona]*) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty *[Informacja chroniona]* zmieniono na *[Informacja chroniona]*;
- Lp. 2863 (faktura *[Informacja chroniona]*) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty *[Informacja chroniona]* zmieniono na *[Informacja chroniona]*;
- Lp. 2864 (faktura *[Informacja chroniona]*) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty *[Informacja chroniona]* zmieniono na *[Informacja chroniona]*;
- Lp. 2883 (faktura *[Informacja chroniona]*) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty *[Informacja chroniona]* zmieniono na *[Informacja chroniona]*;

- Lp. 6031 (faktura [Informacja chroniona]) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty [Informacja chroniona] zmieniono na [Informacja chroniona];
- Lp. 8028 (faktura [Informacja chroniona]) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty [Informacja chroniona] zmieniono na [Informacja chroniona];
- Lp. 11952 (faktura [Informacja chroniona]) - wskazany w Tabeli 1 termin zapłaty [Informacja chroniona] zmieniono na [Informacja chroniona];

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 2047 do 2085).

(161) Punkt 11 wezwania z dnia 24 kwietnia 2023 r. dotyczył wyjaśnienia przyczyn dużych rozbieżności pomiędzy datą zakupu a datą wpływu dowodu zakupu we wskazanych świadczeniach.

(162) W odpowiedzi na powyższe Strona postępowania przedstawiła kopie dokumentów źródłowych, opatrzonych pieczęcią z datą wpływu do Strony w wyniku czego Prezes UOKiK ocenił daty przedstawione w Tabeli 1 jako prawidłowe.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 2047 do 2085).

(163) W punkcie 12 wezwania Strona postępowania została zapytana o sposób rozliczeń z [Informacja chroniona] (NIP: [Informacja chroniona]), z powodu uwag zamieszczonych przy transakcjach z tym kontrahentem („Klient sam dokonuje potrąceń nie wolno płacić. Ale miał problemy techniczne z wykonaniem kompensaty, w końcu poprosił nas o wykonanie płatności”). Strona wyjaśniła, że [Informacja chroniona] „w celu zoptymalizowania obiegu faktur, w swoim systemie księgowym połączył konta rozrachunkowe Brembo i [Informacja chroniona], co oznacza, iż płatności wynikające z faktur, wystawione przez ten podmiot są potrącane przez spółkę [Informacja chroniona] w płatnościach na rzecz Brembo. Faktury są potrącane zgodnie z ustalonym harmonogramem”, a także przekazała wydruki z korespondencji e-mail, z których wynika, że opóźnienie w płatnościach było skutkiem problemów technicznych, powstałych po stronie [Informacja chroniona], w związku z czym Prezes UOKiK uznał te świadczenia za spełnione w terminie.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 2047 do 2085).

5. Łączna suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r.

(164) Prezes Urzędu ustalił, że suma zakwestionowanych świadczeń pieniężnych, które nie zostały spełnione lub zostały spełnione po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wyniosła w poszczególnych tabelach:

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych (po przewalutowaniu na PLN)	Nr załącznika
A1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	1
A2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	2
A3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	3
A4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	4
A5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	5
A6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	6
A7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	7
A8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	8
B1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	9
B2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	10

B3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	11
B4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	12
B5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	13
B6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	14
B7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	15
B8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	16
B9	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	17
B10	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona] zł</i>	18

(165) Jak wynika z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, stwierdzić należy, że Strona zawierała transakcje handlowe, w których wartość świadczeń pieniężnych była ustalana w następujących walutach: PLN (złoty), *[Informacja chroniona]* oraz *[Informacja chroniona]*, *[Informacja chroniona]*, *[Informacja chroniona]*.

(166) Mając na uwadze powyższe, Prezes UOKiK ustalił wartość zakwestionowanych świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie przez Stronę w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., po przeliczeniu na złotówki (PLN) wartości świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, na podstawie art. 13v ust. 1 w zw. z art. 10 ust. 1a Ustawy.

(167) Jako podstawę przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych, Prezes Urzędu przyjął średni kurs danej waluty ogłaszany przez Narodowy Bank Polski na ostatni dzień roboczy miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenia pieniężne stały się wymagalne tj. odpowiednio:

- na dzień 31 grudnia 2019 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 stycznia 2020 r. do 31 stycznia 2020 r.,
- na dzień 31 stycznia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lutego 2020 r. do 28 lutego 2020 r.,
- na dzień 28 lutego 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 marca 2020 r. do 31 marca 2020 r.,
- na dzień 31 marca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 kwietnia 2020 r. do 30 kwietnia 2020 r.,
- na dzień 30 kwietnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 maja 2020 r. do 31 maja 2020 r.,
- na dzień 29 maja 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 czerwca 2020 r. do 30 czerwca 2020 r.,
- na dzień 30 czerwca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 lipca 2020 r. do 31 lipca 2020 r.,
- na dzień 31 lipca 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 sierpnia 2020 r. do 31 sierpnia 2020 r.
- na dzień 31 sierpnia 2020 r. dla świadczeń pieniężnych, które stały się wymagalne w okresie od 1 września 2020 r. do 30 września 2020 r.

(168) Dokonanie przewalutowań w oparciu o zasady powyższe uzasadnione jest brzmieniem Ustawy, w tym w szczególności jej art. 10 ust. 1a z uwzględnieniem wykładni funkcjonalnej i systemowej przywołanego przepisu. Powołując się na wykładnię funkcjonalną, regulacja zawarta w art. 10 Ustawy dotycząca rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom Ustawy. Stosowanie zaś do wykładni systemowej należy przyjąć, iż ustawodawca działa racjonalnie i tworzy spójny system prawny, w tym kontekście należy ustalić znaczenie interpretowanej normy odnosząc się do całego systemu prawa. Konstrukcja przewidziana w art. 10 ust. 1a Ustawy (wyliczenia kursu ostatniego dnia roboczego miesiąca poprzedzającego miesiąc, w którym świadczenie pieniężne stało się wymagalne) odnosi się do dnia wymagalności - okoliczności mającej kluczowe znaczenie z punktu widzenia przedmiotu niniejszego postępowania. W toku postępowania w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, dokonano weryfikacji dnia wymagalności, co z kolei stanowi punkt wyjścia do ustalenia czy Strona dopuściła się nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych na podstawie art. 13b Ustawy.

(169) W odniesieniu do kwestii przewalutowania świadczeń pieniężnych wymaga również dodania, że Prezes Urzędu wezwał Stronę postępowania do zweryfikowania transakcji wskazanych w pozycjach 1877, 5880, 6042, 15024 w zakresie ich wartości.

(170) W odpowiedzi na powyższe, Strona przekazała kopie faktur w walucie *[Informacja chroniona]*, informacje o rozliczeniu rachunków oraz potwierdzenia dokonania przelewów.

Dowód: dokumenty przekazane za pismem z dnia 19 maja 2023 r. (k. od 1474 do 1500).

(171) Poza wymienionymi wyżej transakcjami, Prezes UOKiK w toku postępowania nie bada prawidłowości przeliczania przez Stronę postępowania wartości pieniężnych wyrażonych w walutach obcych na PLN w celach wynikających z przepisów ustaw podatkowych (np. na potrzeby złożenia ewidencji podatkowej JPK_VAT), ustawy o rachunkowości i innych przepisów prawa polskiego i obcego z uwagi na fakt, iż ocena prawidłowości dokonywanych przewalutowań w powyższym zakresie znajduje się w kompetencjach innych niż Prezes Urzędu podmiotów wykonujących zadania publiczne. Mając na uwadze powyższe Prezes Urzędu nie kwestionuje wyniku dokonywanych przez Stronę przewalutowań w dokumentach przedkładanych przez Stronę w przedmiotowym postępowaniu mając na uwadze, że jak wyżej wskazano, przewalutowania zostały dokonane przez Stronę na innej podstawie prawnej niż Ustawa.

(172) W konsekwencji, Prezes Urzędu ustalił, że suma wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez „Brembo Poland” sp. z o.o. z siedzibą w Dąbrowie Górniczej w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., wyniosła *[Informacja chroniona]* zł (*[Informacja chroniona]*) a zatem przekracza próg ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 2 Ustawy w zw. z art. 14 ust. 2 Ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ograniczenia zatorów płatniczych.

(173) Biorąc pod uwagę wyniki postępowania dowodowego, w ocenie Prezesa Urzędu w niniejszej sprawie zaszyły kumulatywnie wszystkie przesłanki dla stwierdzenia, że Strona postępowania nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., tj.:

- posiadała status przedsiębiorcy w rozumieniu art. 2 Ustawy,
- zawierała transakcje handlowe w rozumieniu art. 4 pkt 1 Ustawy, w związku z prowadzoną przez strony umów działalnością,
- nadmiernie opóźniła się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem (stosownie do art. 13b ust. 1 i 2 Ustawy),
- nie posiada statusu podmiotu, będącego podmiotem publicznym.

(174) W związku z powyższym Prezes UOKiK ustalił, że Strona naruszyła zakaz ustawowy, o którym mowa w art. 13b ust. 1 Ustawy, a zatem popełniła delikt administracyjny polegający na nadmiernym opóźnianiu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

V. Kara i przesłanki odstąpienia od jej wymierzenia

(175) Po przeanalizowaniu twierdzeń strony i przedstawionych przez nią dowodów Prezes Urzędu nie dostrzega podstaw do przyjęcia, aby w niniejszej sprawie wystąpiły przesłanki odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

1. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 6 Ustawy.

(176) Zgodnie z dyspozycją przepisu art. 13v ust. 6 Ustawy Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli wartość niespełnionych lub spełnionych po terminie przez stronę postępowania świadczeń pieniężnych, za które obliczono by jednostkowe kary, jest równa lub mniejsza od wartości świadczeń pieniężnych nieotrzymanych lub otrzymanych po terminie przez tę stronę postępowania w okresie objętym postępowaniem.

(177) W toku prowadzonego postępowania Strona była wzywana do wyjaśnienia czy wobec Strony wystąpiły okoliczności opisane w treści art. 13v ust. 6 Ustawy. W piśmie z dnia 8 lutego 2021 r. Strona postępowania wskazała, że *„Wedle szacunków Spółki, wartość świadczeń nieotrzymanych / otrzymanych po terminie w okresie objętym postępowaniem jest niższa niż ogólna wartość świadczeń spełnionych przez Brembo z opóźnieniem”*.

Dowód: Pismo Strony z dnia 8 lutego 2021 r. (k. 28).

(178) Opierając ustalenia w niniejszej sprawie o stanowisko Strony postępowania zawarte w przywołanym piśmie należało stwierdzić, że w niniejszej sprawie nie wystąpiła przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 6 Ustawy.

2. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 7 Ustawy.

(179) Zgodnie z art. 13v ust. 7 Ustawy w przypadku, gdy do nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło na skutek działania siły wyższej Prezes Urzędu odstępuje od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(180) W toku postępowania Strona przedstawiła swoje stanowisko w przywołanym zakresie. Co do zasady Strona podnosiła, że jej zdaniem *„opóźnienia w płatnościach wynikają z uzasadnionych przyczyn”*.

Dowód: Pismo Strony z dnia 8 lutego 2021 r. (k. od 27 do 28).

(181) W piśmie tym Strona wskazała, że *„Znaczna część opóźnień raportowanych w Tabeli 1 wynikała z fizycznej nieobecności pracowników wszystkich działów uczestniczących w procesie akceptacji faktur i przygotowania płatności spowodowanej pandemią COVID-19”*.

Strona wskazała, że *„w marcu 2020 r. niemal wszyscy pracownicy Spółki rozpoczęli pracę w trybie zdalnym. Od lipca do listopada 2020 r. pracownicy Spółki pracowali w systemie mieszanym (...). W tym okresie część zatrudnionych osób przebywała na zwolnieniach lekarskich. Z kolei w okresie od maja do lipca 2020 r. dział księgowości miał obniżony wymiar czasu pracy, również z powodu pandemii COVID-19. Spółka nie była przygotowana na tak drastyczną zmianę. W Spółce obowiązuje [Informacja chroniona] .W przypadku nieobecności pracownika działu zakupów lub innego działu sprawdzającego poprawność wystawionej faktury, [Informacja chroniona]. Obecnie Spółka [Informacja chroniona]”*.

Dowód: Pismo Strony z dnia 8 lutego 2021 r. (k. 27).

(182) Problematykę pandemii COVID-19 jako siły wyższej Strona postępowania podniosła także w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r., stanowiącym odpowiedź na pismo Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r.

Dowód: Pismo Strony z dnia 21 sierpnia 2023 r.(k. od 4114 do 4141).

(183) W przywołanym piśmie Strona wskazała, że w niniejszym postępowaniu, zdaniem Strony, występuje przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy, a jednocześnie te okoliczności, w ocenie Strony, stanowią także uzasadniony przypadek w rozumieniu art. 13v ust. 8 Ustawy.

Pojęcie siły wyższej Strona przedstawiła w kontekście orzecznictwa Sądu Najwyższego wskazując, że jest to zdarzenie zewnętrzne, czyli poza kontrolą zainteresowanego podmiotu, nadzwyczajne czyli nieprzewidywalne lub trudne do przewidzenia, oraz niemożliwe do zapobieżenia, co znaczy, że jego następstwom nie można było zapobiec mimo dołożenia największej staranności.

Strona powołała się także na treść *„odpowiedzi podsekretarza stanu w Ministerstwie Rozwoju na interpelację nr 4762 posłanki Izabeli Leszczyny w sprawie zatorów płatniczych i praktyk UOKiK w sytuacji zatrzymania gospodarki w rezultacie epidemii COVID-19 wystosowanej w dniu 26 maja 2020 r.”*, z której to odpowiedzi miało wynikać, że w realiach danej sprawy siła wyższa może stanowić przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej pod tym jednak warunkiem, że pomiędzy nadmiernym opóźnianiem się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych a wystąpieniem omawianego zjawiska wystąpiłby związek przyczynowo-skutkowy z zaakcentowaniem przejawu siły

wyższej jako przyczyny rozstrzygającej. Strona powołała się również na decyzję Prezesa Urzędu z dnia 26 października 2021 r., wydaną w sprawie DZP-16/2021, w której Prezes UOKiK wyjaśnia kwestię siły wyższej jako przesłanki odstąpienia od wymierzenia kary administracyjnej.

W dalszej części uwagi Strony skoncentrowały się na wskazaniu tego, że pandemia COVID-19 stanowiła przejaw siły wyższej. W tym kontekście Strona wskazała, że *„Ogłoszenie stanu pandemii COVID-19 było zewnętrznym, nieprzewidywalnym i niemożliwym do zapobieżenia wydarzeniem, na które przedsiębiorcy tacy jak Brembo nie mieli możliwości się przygotować, dlatego spełnia ona definicję siły wyższej i tym samym może stanowić przesłankę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej przewidzianą w art. 13v ust. 7 Ustawy”*.

W dalszej treści Strona wskazała, że niniejsze postępowanie dotyczyło okresu od lipca do września 2020 r., *„tj. zasadniczo w początkowym okresie pandemii COVID-10, której wybuch miał miejsce w marcu 2020 r.”*. Strona wskazała, że zdarzenie to *„istotnie wpłynęło na system pracy Brembo, dostępność pracowników oraz terminowość obiegu dokumentów, co w znacznym stopniu zaburzyło zdolność Brembo do terminowego regulowania zobowiązań, czego skutkiem było powstanie po stronie Spółki opóźnień w płatności za już zrealizowane dostawy towarów lub usług”*.

W dalszej treści strona podniosła następujące kwestie:

- fakt, że pracownicy Strony przed wybuchem pandemii pracowali z wykorzystaniem *[Informacja chroniona]*;
- zamknięcie żłobków i przedszkoli, co wiązało się z koniecznością korzystania przez pracowników ze zwolnień na opiekę nad dziećmi (co miało rzutować na niedobory kadrowe);
- rozliczania faktur po zakończeniu obiegu dokumentów, które zgodnie z obowiązującymi u Strony procedurami wymagały zatwierdzenia przez pracowników poszczególnych działów;
- obniżony wymiar czasu pracy działu księgowości;
- nieobecności pracowników działu zakupów lub działu sprawdzającego poprawność faktury, co rzutowało na brak możliwości zaksięgowania faktur i dokonania zapłaty w terminie wynikającym z umowy.

W ocenie Strony okoliczności te, w połączeniu z brakiem możliwości przejścia w pełnym zakresie na system pracy zdalnej, spowodowały zastój w obiegu dokumentów, w tym również w okresie objętym postępowaniem.

W dalszej treści Strona podniosła, że niezwłocznie zostały podjęte „wszelkie możliwe działania mające na celu zapewnienie niezakłóconego funkcjonowania organizacji”, niemniej był to proces długotrwały, który nie mógł przynieść natychmiastowych skutków, mając na względzie rozmiar i potrzeby organizacji.

Strona wskazała także, że „nieterminowe regulowanie zobowiązań nie wynikało ze świadomej decyzji biznesowej Brembo. Brembo w żadnym wypadku nie wstrzymywała płatności względem swoich kontrahentów celowo, aby zakumulować kapitał „na wszelki wypadek” podkreślając, że opóźnienia były spowodowane wybuchem omawianej pandemii. Strona wskazała, że gdyby nie ten fakt, nie miałyby miejsca trudności organizacyjne i niedobory kadrowe.

Strona postępowania nie zgodziła się także z treścią pisma Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r., w którym to piśmie Prezes Urzędu wskazał, m. in. na to, że przyczyną nadmiernego opóźniania się w spełnianiu świadczeń pieniężnych nie była kwestia siły wyższej lecz kwestie organizacyjne. Strona uwypukliła, że Prezes Urzędu pominął to, że Strona jest złożoną organizacją i wdrażanie w niej zmian jest procesem długotrwałym, wymagającym zaangażowania wielu pracowników. Strona powołała się także na swoje pismo z dnia 8 lutego 2021 r. dot. m. in. *[Informacja chroniona]*.

Strona postępowania zakwestionowała także tę część ustaleń, która dotyczyła danych zawartych w analizowanych sprawozdaniach finansowych. Strona wskazała, że w sprawozdaniu za rok 2020 czy w sprawozdaniu audytora za tenże rok nie zidentyfikowano omawianej pandemii jako okoliczności powodującej zagrożenie dla Strony postępowania gdyż sprawozdania te dotyczyły całego roku 2020. Strona przy tym nie zaprzeczyła, aby finalnie osiągnięty wynik finansowy okazał się „satisfakcjonujący” niemniej ponownie zaakcentowała kwestię fizycznej nieobecności pracowników odpowiedzialnych za obieg dokumentów. Strona także wskazała, że „fizyczne utrudnienia, czy niemożliwość terminowej zapłaty świadczeń z powodu sytuacji nagłej i nieprzewidywalnej jaką była pandemia, a wyniki finansowe Spółki osiągnięte w 2020 r. to dwie różne kwestie, które powinny być odrębnie analizowane przez Prezesa UOKiK”.

(184) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, co następuje.

(185) Należy wskazać, że jak trafnie zauważył NSA w wyroku z dnia 27 października 2017 r., I OSK 3394/15, pojęcie siły wyższej nie jest definiowane normatywnie. W literaturze i judykaturze

dominuje pogląd, że siła wyższa oznacza **zdarzenie zewnętrzne** w stosunku do powołującego się na nią podmiotu, którego to **zdarzenia nie dało się przewidzieć ani mu zapobiec, nawet przy dołożeniu najwyższego stopnia staranności** (wyrok NSA z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16; uchw. pełnego składu Izby Cywilnej SN z 26.10.2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43). Najczęściej dotyczy to stanu klęski żywiołowej związanej z działaniem sił przyrody, lecz także może chodzić o zakłócenia porządku społecznego, jak zamieszki, wojna (wyroki NSA z 16 lutego 2018 r., I GSK 703/16 i I GSK 170/16). Przez siłę wyższą rozumie się zdarzenie zewnętrzne (teoria obiektywna), które ma charakter nadzwyczajny (nikły stopień prawdopodobieństwa jego wystąpienia) i którego skutkom w świetle aktualnego poziomu wiedzy i techniki nie można zapobiec (por. post. SN z 16.9.2011 r., IV CSK 77/11). Siłę wyższą dzieli się na trzy kategorie. Do pierwszej kategorii zalicza się klęski żywiołowe (*vis naturalis*), które wywołane są wyłącznie siłami przyrody (natury), np. wybuchy wulkanów, trzęsienia ziemi, powódzie, huragany. Do drugiej kategorii zalicza się działania władzy publicznej o charakterze przymusowym (*vis imperium*), takie jak np. zamknięcie granic państwowych, wprowadzenie kwarantanny. Do trzeciej zalicza się wszelkie akty przemocy zbrojnej (*vis armata*), które polegają na zaburzeniu życia zbiorowego społeczeństwa przez działania wojenne, rozruchy, zamieszki, strajki na tle politycznym, jak też określone działania ludzkie wykazujące cechy przemożności, np. zamachy terrorystyczne itp. (por. post. SN z 16.9.2011 r., IV CSK 77/11, Legalis; uchw. pełnego składu Izby Cywilnej SN z 26.10.2007 r., III CZP 30/07, OSNC 2008, Nr 5, poz. 43; M. Stec, Umowa przewozu w transporcie towarowym, Kraków 2--5, s. 278 i n.).

(186) W niniejszej sprawie Strona sama wskazała, że już w marcu 2020 r. niemal wszyscy jej pracownicy przebywali na pracy zdalnej. Oznacza to, że z faktem wystąpienia pandemii Strona zetknęła się w marcu 2020 r. Strona wskazała też, że od maja do lipca 2020 r. dział księgowości miał obniżony wymiar czasu pracy. Argumentem Strony było i to, że w przypadku nieobecności pracownika działu zakupów lub innego pracownika działu sprawdzającego poprawność wystawionej faktury, nie było możliwości ich zaksięgowania w przewidzianym czasie i dokonania płatności w umówionym terminie.

(187) Podkreślić należy przy tym, że w piśmie Strony z dnia 21 sierpnia 2023 r. w zasadzie powtórzono uprzednią argumentację, jak również Strona ograniczyła się wyłącznie do polemiki z ustaleniami Prezesa Urzędu zaprezentowanymi w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r.

(188) Prezes Urzędu podtrzymuje swoje ustalenia, że to nie wskazywana przez Stronę pandemia, lecz aspekty organizacyjne powodowały, że Strona postępowania nie realizowała na bieżąco swoich zobowiązań. O ile można przy tym przyjąć, że w początkowym okresie pandemii stan taki mógł wystąpić, o tyle mając na uwadze to, że okres objęty niniejszym postępowaniem

to miesiące lipiec, sierpień i wrzesień 2020 r. sytuację opisaną przez Stronę należy potraktować wyłącznie jako skutek funkcjonujących u Strony aspektów organizacyjnych. Strona postępowania, jako podmiot profesjonalny, zobligowany mocą zaciągniętych zobowiązań do wywiązywania się z nich w terminie nie podjęła wcześniej działań mających na celu terminowe spełnianie świadczeń pieniężnych, a co więcej, o tym, *[Informacja chroniona]*. Reasumując to nie fakt wystąpienia pandemii ale to, w jaki sposób funkcjonowały wewnętrzne kwestie (organizacyjne) powodowały, że Strona nie realizowała, w okresie objętym postępowaniem, swoich obowiązków polegających na terminowym spełnianiu świadczeń pieniężnych.

- (189) W kontekście powyższego zgodzić należy się z tezą, że samo wystąpienie okoliczności, które można uznać za przejaw siły wyższej, nie jest wystarczające do przyjęcia, iż w danych okolicznościach mamy do czynienia z siłą wyższą, **gdyż dodatkowo należy brać pod uwagę także to, czy osoba, która z zaistnienia obiektywnych zdarzeń, składających się na siłę wyższą, wywodzi skutki prawne, mogła przeciwdziałać i zapobiec skutkom zaistnienia tych zdarzeń** [T. Szancilo, Prawo przewozowe. Komentarz, Warszawa 2008, s. 303; por. wyr. SN z 9.4.1952 r., C-962/51, OSNCK 1954, Nr 1, poz. 2; wyr. SN z 9.7.1962 r., I CR 34/62, OSNC 1963, Nr 12, poz. 262; wyr. SN z 11.1.2001 r., IV CKN 150/00, OSNC 2001, Nr 10, poz. 153, z glosą A. Szpunara, Rejent 2001, Nr 12, s. 111, i M. Kolasińskiego, PiP 2002, Nr 7, s. 100; por. także w Z. Radwański, A. Olejniczak, Zobowiązania - część ogólna, Warszawa 2008, s. 213; W. Czachórski w: Z. Radwański (red.), System prawa cywilnego. Prawo zobowiązań - część ogólna, t. 3, cz. 1, Wrocław 1981, s. 614; W. Dubis, w: E. Gniewek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, Warszawa 2008, art. 435, Nb 13; M. Safjan, w: K. Pietrzykowski (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, t. 1, Warszawa 2005, art. 435, Nb 17]
- (190) W ocenie Prezesa Urzędu Strona postępowania jako, co wymaga podkreślenia, duży przedsiębiorca, a co za tym idzie podmiot dysponujący adekwatnymi zasobami - mając na uwadze okres objęty postępowaniem - dysponując nabytym doświadczeniem (w tym z początku pandemii) miała możliwość aby podjąć działania mające na celu zapewnienie terminowego spełniania świadczeń pieniężnych zwłaszcza mając świadomość, co do sposobu obiegu dokumentów.
- (191) Zauważyć należy, iż na gruncie prawa cywilnego podkreśla się, że wystąpienie siły wyższej wywołuje skutek egzoneracyjny jedynie w przypadku, gdy siła wyższa stanowi wyłączną przyczynę niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, czy też szkody {tak: M. Zelek [w:] M. Gutowski (red.), Kodeks cywilny. Tom II. Komentarz. Art. 353-626. Wyd. 3, Warszawa 2022, Nb. V.3)}. Przyczyna ta musi zaistnieć faktycznie, a nie tylko potencjalnie uniemożliwić wykonanie zobowiązań, uprawnionemu dochodzenia roszczeń oraz - co istotne

- skutkowi temu uprawniony nie mógł zapobiec {P. Machnikowski [w:] E. Gniewek (red.), Kodeks cywilny. Komentarz, 2011 r., s. 281, t.5}. W orzecznictwie sądowym podkreśla się, że siły wyższej, a nawet nadzwyczajnych okoliczności w rozumieniu 357¹ k.c., w przypadku działalności gospodarczej nie stanowią zjawiska takie jak spadek poziomu sprzedaży wynikający z przeobrażeń rynku zwiększenia konkurencji, ewolucji zachowań konsumenckich, czy też zmiany legislacyjne oddziałujące na warunki prowadzenia działalności gospodarczej, które mają charakter powszechny i zostały wprowadzone drogą ustawy przez prawodawcę krajowego i jako takie wpisują się w ryzyko prowadzenia działalności gospodarczej (tak m.in. WSA w Gliwicach w wyroku z dnia 17 lutego 2022, I SA/Gl 1438/21; SO w Płocku w wyroku z dnia 30 sierpnia 2019 r., I C 588/19).

(192) Dodatkowo wskazać należy, że w aktualnym orzecznictwie sądów powszechnych akcentuje się, że choć niewątpliwie epidemia COVID-19 była zdarzeniem nadzwyczajnym, zewnętrznym, którego nie przewidziano i któremu skutecznie nie można było zapobiec, a dodatkowo stanowiła przeszkodę o charakterze powszechnym, niezależną od woli sądu i stron - to jednakże może co do zasady być uznana za siłę wyższą jedynie w odniesieniu do pierwszych miesięcy jej trwania, tj. do okresu od marca do maja 2020 r. Ponadto, co istotniejsze, nawet uznanie *in abstracto* epidemii COVID-19 za siłę wyższą nie jest wystarczające do uznania, że stanowi ona okoliczność egzoneracyjną *in concreto*, tj. w konkretnej sprawie nie wystarczy wykazać na fakt powszechnie znany zaistnienia epidemii, ale należy wykazać, że zaistnienia epidemii wykluczała możliwość działania przez podmiot, który powołuje się na zaistnienie siły wyższej (zob.: wyrok SA w Lublinie z 3 września 2021 r., I ACa 113/21, wyrok SO Warszawa-Praga w Warszawie z dnia 16 grudnia 2022 r., IV Ca 1909/22). Co więcej, w piśmiennictwie prezentowany jest pogląd, że epidemia COVID-19 nie stanowi siły wyższej, lecz co najwyżej może on być uznany za nadzwyczajną zmianę stosunków w rozumieniu art. 357¹ k.c., a tym samym stanowić przesłankę zastosowania tego przepisu (R. Strugała, Realizacja uprawnienia do żądania ukształtowania zobowiązania umownego na podstawie klauzuli *rebus sic stantibus* (art 357¹ K.C.), Palestra 4/2021, str. 54).

(193) Przenosząc powyższe rozważania na grunt art. 13v ust. 7 ustawy należy zauważyć, że przepis *expressis verbis* wskazuje, że warunkiem odstąpienia przez Prezesa Urzędu od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej jest nie tyle wystąpienie siły wyższej, ale bezpośredni wpływ jej zaistnienia na powstanie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, tj. wykazania, że zaistnienia siły wyższej wykluczała możliwość terminowego spełniania przez Stronę świadczeń pieniężnych.

(194) W kontekście wpływu siły wyższej na brak terminowego spełniania świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu dokonał analizy dokumentacji strony w postaci sprawozdania z działalności Strony w roku 2020, sprawozdania finansowego za rok 2020, sprawozdania niezależnego biegłego rewidenta dot. badania sprawozdania finansowego oraz Protokołu zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki „Brembo Poland” sp. z o.o. z dnia 31 maja 2021 r.

(195) W sprawozdaniu finansowym Strona oświadczyła, iż: *„Zarząd nie identyfikuje również zagrożenia dla kontynuacji działalności Spółki w związku wpływem epidemii COVID-19. W okresie występowania epidemii Spółka działa bez istotnych zakłóceń, z zachowaniem odpowiednich procedur wprowadzanych w celu minimalizowania wpływu COVID-19 na funkcjonowanie Spółki. Sytuacja Spółki w zakresie struktury bilansu i płynności jest bardzo dobra. Spółka będzie nadal monitorować sytuację związaną z COVID-19 i podejmować odpowiednie kroki w odpowiedzi na wyzwania związane z epidemią. Mając na uwadze powyższe założenia oraz ryzyka związane z ich realizacją, Zarząd nie widzi istotnego ryzyka związanego z obsługą zobowiązań w perspektywie co najmniej 12 miesięcy od dnia bilansowego i przygotował załączone jednostkowe sprawozdanie finansowe w oparciu o zasadę kontynuacji działalności”*. Z kolei w Sprawozdaniu z działalności firmy „Brembo Poland” sp. z o.o. w roku obrotowym 2020 wskazano: *„Rok 2020 to kolejny rok rozwoju Spółki. Wykonano dalsze inwestycje w park maszynowy obróbki tarcz hamulcowych, odlewni oraz wydziału zacisków (...). Zarząd uważa, że nie występuje istotne ryzyko płynności, gdyż przychody generowane przez Spółkę wystarczają na bieżące potrzeby operacyjne Spółki i bieżące regulowanie zobowiązań”*.

Dowody:

- Sprawozdanie niezależnego biegłego rewidenta dot. badania sprawozdania finansowego (k. od 436 do 438);
- Sprawozdanie finansowe „Brembo Poland” sp. z o.o. za rok obrotowy 2020 (k. od 439 do 450);
- Sprawozdanie z działalności „Brembo Poland” sp. z o.o. za rok obrotowy 2020 (k. od 451 do 452);
- Protokół zwyczajnego zgromadzenia wspólników spółki „Brembo Poland” sp. z o.o. z dnia 31 maja 2021 r. (k. od 453 do 454).

(196) Strona postępowania, co wskazano, w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r. zakwestionowała trafność ustaleń Prezesa Urzędu w oparciu o przywołane sprawozdania, niemniej faktem jest to, że w tego typu dokumentach wskazuje się m. in. w sprawozdaniu z działalności jednostki - zdarzenia istotnie wpływające na działalność jednostki, jakie nastąpiły w roku obrotowym,

a także po jego zakończeniu, do dnia zatwierdzenia sprawozdania finansowego. Wynika to wprost z treści art. 49 ust. 2 pkt 1 ustawy o rachunkowości.

(197) Warto w tym miejscu wskazać, że tego typu dokumentacja jest dowodem o najwyższej wiarygodności, a co za tym idzie - mocy dowodowej. Wpływa na to fakt, że takie dokumenty jak bilans, rachunek zysków i strat, informacja dodatkowa czy sprawozdanie z działalności jednostki są sporządzane pod rygorem odpowiedzialności przewidzianej w art. 77 pkt 2 ustawy o rachunkowości, zgodnie z którego treścią tejże odpowiedzialności podlega ten, kto dopuszcza się niesporządzenia sprawozdania finansowego, skonsolidowanego sprawozdania finansowego, sprawozdania z działalności, sprawozdania z działalności grupy kapitałowej, sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, skonsolidowanego sprawozdania z płatności na rzecz administracji publicznej, sporządzenia ich niezgodnie z przepisami ustawy lub zawarcia w tych sprawozdaniach nierzetelnych danych.

(198) Przedmiotem ochrony jest, w odniesieniu do przywołanego występkę, jest prawidłowy obrót gospodarczy. Oznacza to, że przywołane kategorie dokumentów opracowywane i składane pod przywołanym rygorem odznaczają się najwyższą wartością informacyjną, jak i w efekcie tego - dowodową.

(199) W kontekście rozstrzygnięcia, na kanwie niniejszego postępowania, w przedmiocie występowania w nim przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy (w tym w kontekście argumentów Strony odnoszących się do pandemii COVID-19) wskazać należy, że lektura sprawozdania z działalności Strony za 2020 r. przeczy argumentom Strony postępowania.

(200) Gdyby przyjąć bowiem, że w istocie - jak wskazuje Strona - wystąpiły tak daleko idące problemy w jej funkcjonowaniu to pożądanym byłoby takie informacje zostały zawarte w dokumentach, o których mowa w ustawie o rachunkowości, albowiem skala zjawiska, jaką w niniejszym postępowaniu nakreśliła Strona, odpowiadałaby treści chociażby przywołanego art. 49 ust. 2 ustawy o rachunkowości czyli stanowiłaby zdarzenie istotnie wpływające na działalność jednostki.

(201) Skoro jednak takowe informacje w przywołanych dokumentach nie zostały zawarte to wynika z tego, że dokumenty te (sporządzane pod rygorem odpowiedzialności karnej) właściwie opisują stan faktyczny.

Czyniąc zatem w niniejszej sprawie ustalenia, w myśl których - hipotetycznie - stwierdzono by wpływ pandemii na brak terminowości spełniania przez Stronę świadczeń pieniężnych, Prezes UOKIK musiałby zakwestionować rzetelność przywołanych sprawozdań.

(202) Już tylko na marginesie należy wskazać, że to, że Strona sama wskazała, że wynik finansowy za rok 2020 był dla niej satysfakcjonujący co pokazuje, że pomimo przedstawionych

(w niniejszym postępowaniu) problemów, w istocie nie rzutowało to bieżącą działalność Strony.

(203) W kontekście powyższego nie jest możliwe, aby w niniejszej sprawie podzielić argumenty Strony.

(204) Reasumując, mając na uwadze powyższe, należy wskazać, że w niniejszym postępowaniu przesłanka, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy nie wystąpiła.

3. Przesłanka odstąpienia od wymierzenia kary na podstawie art. 13v ust. 8 Ustawy.

(205) Zgodnie z przepisem art. 13v ust. 8 Ustawy, w uzasadnionych przypadkach Prezes Urzędu może odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej.

(206) Strona w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 powołała się na tę przesłankę w kontekście opisywanej problematyki siły wyższej w postaci pandemii COVID-19.

Dowód: Pismo strony z dnia 21 sierpnia 2023 r., (k. od 4114 do 4141)

Strona, w części pisma dot. problematyki przesłanki z art. 13v ust. 7 Ustawy podniosła także to, że opisywana sytuacja „niewątpliwie stanowi także uzasadniony przypadek przewidziany w art. 13 ust. 6 Ustawy p.n.o.p., w którym Prezes Urzędu powinien odstąpić od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej”. Strona trafnie podniosła też, przepis z art. 13v ust. 8 Ustawy został uchylony z dniem 8 grudnia 2022 r. Strona, podtrzymując swój wniosek w odniesieniu do art. 13v ust. 7 Ustawy wskazała, że „przywołane okoliczności niewątpliwie stanowią przewidziany w art. 13v ust. 8 Ustawy uzasadniony przypadek stanowiący podstawę odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej. Odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej w przedmiotowym przypadku nie będzie sprzeczne z celem regulacji Ustawy p.n.o.p.”.

(207) Wskazać należy, że przepis z art. 13v ust. 8 Ustawy jest przejawem tzw. „uznania administracyjnego” i nie zawiera skonkretyzowanych przypadków (okoliczności) wskazujących na jego zastosowanie.

(208) Uznanie administracyjne oznacza przyznanie organowi administracji publicznej przepisem prawa materialnego pewnego luzu decyzyjnego, polegającego na możliwości wyboru sposobu rozstrzygnięcia danej sprawy administracyjnej. Charakteryzuje się tym, że ustawodawca określając w hipotezie normy prawnej przesłanki (okoliczności) podjęcia przez organ administracji publicznej działania, jednocześnie formułuje dyspozycję tego przepisu w sposób, który pozwala organowi na swobodę wyboru w zakresie tego czy organ podejmie

w ogóle określone działanie lub w zakresie tego, który spośród dopuszczonych przez ustawodawcę sposobów zachowania (rozstrzygnięcia sprawy) wybierze²⁷. Działanie organu korzystającego z możliwości podjęcia decyzji w ramach uznania administracyjnego musi jednak mieścić się w granicach wynikających z art. 7 ustawy - Kodeks postępowania administracyjnego²⁸: dążeniem do wyjaśnienia prawdy obiektywnej i obowiązkiem załatwienia sprawy z uwzględnieniem interesu społecznego i słusznego interesu obywateli²⁹. Należy zwrócić uwagę, że postępowanie organu w granicach uznania administracyjnego ma charakter dwuetapowy. W pierwszym etapie organ bada, czy w sprawie występują przesłanki warunkujące zastosowanie danego przepisu. W wypadku gdy stwierdzi, że przesłanki nie występują, wówczas organ nie ma wyboru rozstrzygnięcia i ma obowiązek odmówić konkretnego rozstrzygnięcia, np. umorzenia należności. Natomiast w wypadku stwierdzenia istnienia przesłanek, o których mowa w konkretnym przepisie prawa materialnego organ przystępuje do drugiego etapu, a więc na tym etapie ma uprawnienie, a nie obowiązek podjąć swobodnie wybrane przez siebie orzeczenie. Wybór tego rozstrzygnięcia jest wyłączną prerogatywą organu³⁰.

- (209) Materialnoprawną podstawą do odstąpienia od nałożenia kary pieniężnej na gruncie przepisu art. 13v ust 8 Ustawy jest natomiast niedookreślone pojęcie „uzasadnionego przypadku”, przy czym omawiana norma prawna nie określa jakichkolwiek wskazówek odnośnie tego, co w istocie należy rozumieć pod pojęciem „uzasadnionych przypadków”. Katalog przypadków, które stanowią uzasadnienie odstąpienia od wymierzenia kary jest więc otwarty, a wystąpienie takiego przypadku uzależnione jest od szczególnych okoliczności konkretnej sprawy.
- (210) Jednocześnie podkreślić trzeba, że odstępstwo od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej jest instytucją o charakterze wyjątkowym, gdyż zasadą jest karanie za stwierdzony delikt administracyjny, a nie odstępowanie od ukarania. Możliwość zwolnienia z kary - pomimo naruszenia przepisów Ustawy - może znaleźć uzasadnienie jedynie w sytuacjach bardzo szczególnych i wyjątkowych.
- (211) W ocenie Prezesa Urzędu z „uzasadnionym przypadkiem”, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy mamy do czynienia wówczas, gdy nałożenie administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 13v ust. 1 Ustawy byłoby sprzeczne z funkcją tej kary oraz celami Ustawy.

²⁷ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 marca 2020 r., sygn.. akt I GSK 185/18, Legalis nr 2391090

²⁸ Ustawa z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2023 r., poz. 775 i 803), dalej: „Kpa”.

²⁹ Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 11 sierpnia 2017 r., I OSK 2884/15, Legalis nr 1681599.

³⁰ Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach z dnia 25 maja 2021 r., III SA/Gl 381/21, Legalis nr 2596999.

Wyjaśniająco należy wskazać, że w literaturze przedmiotu z reguły wyodrębnia się trzy funkcje kary administracyjnej, tj. odszkodowawczą - która zakłada, że przez uiszczenie tej kary dochodzi do wyrównania szkody, jaka została wyrządzona całemu społeczeństwu przez naruszenie prawa, ponieważ sprowadzało się ono do ingerencji w jakieś dobro publiczne o wymiarze materialnym; prewencyjną - wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej i samo zagrożenie jej nałożeniem mobilizuje do prawidłowego wykonywania obowiązków administracyjnoprawnych, a jednocześnie zniechęca do naruszania ich w przyszłości oraz funkcję represyjną - która zakłada wyrządzenie podmiotowi, na który nakładana jest administracyjna kara pieniężna, pewnej dolegliwości wyrażającej się w zmniejszeniu jego majątku z powodu nieprzestrzegania przez niego określonego obowiązku administracyjnoprawnego. Jeśli natomiast chodzi o cel Ustawy to jest nim przede wszystkim zwalczanie problemu zatorów płatniczych przez wprowadzenie instrumentów wspomagających zmniejszanie opóźnień w zapłacie zobowiązań oraz dyscyplinujących strony do stosowania krótkich terminów zapłaty. Ustawa stanowi bowiem implementację dyrektywy 2011/7/UE³¹, której podstawowym celem - jak wskazano w jej art. 1 ust. 1 - jest zwalczanie opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych, aby zapewnić właściwe funkcjonowanie rynku wewnętrznego, wspierając tym samym konkurencyjność przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw. W dyrektywie wyraźnie widoczny jest jej cel ochronny ukierunkowany na ochronę wierzyciela, w tym zwłaszcza będącego małym lub średnim przedsiębiorstwem, jako potencjalnie słabszą stronę transakcji handlowej, której dotyczą negatywne skutki opóźnień w płatnościach (zob. art. 1 ust. 1 i art. 12 ust. 3 Dyrektywy 2011/7/UE). Dostrzeżono bowiem, że w praktyce małe i średnie przedsiębiorstwa są szczególnie podatne na nadmierne opóźnienia w płatnościach, gdyż z jednej strony ze względu na słabszą pozycję negocjacyjną są bardziej skłonne do akceptacji niezasadnie długich terminów płatności, z drugiej zaś ze względu na ograniczoną płynność finansową w większym stopniu dotyczą ich negatywne konsekwencje opóźnień niż innych podmiotów gospodarczych. Uwzględniając więc wszelkie powyższe uwagi z „uzasadnionym przypadkiem” będziemy mieli do czynienia w szczególności w sytuacji, w której wymierzenie administracyjnej kary pieniężnej niosłoby ryzyko wyeliminowania podmiotu z obrotu gospodarczego lub w sposób istotny wpłynęłoby na jego sytuację finansową, co doprowadziłoby do dalszego spowolnienia obrotu gospodarczego i pogłębienia trudności z płynnością finansową kolejnych podmiotów. Uzasadnionym przypadkiem umożliwiającym odstąpienie od wymierzenia kary może być także sytuacja, w której stopień naruszenia prawa jest znikomy. Stopień naruszenia ustala się mając na

³¹ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/7/UE z dnia 16 lutego 2011 r. w sprawie zwalczania opóźnień w płatnościach w transakcjach handlowych (DZ.U.U.E.L.2011.48.1), dalej: Dyrektywa 2011/7/UE.

uwadze istotność naruszenia, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa, a także dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki byłyby niewielkie, czyli dotknęłyby małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych. Podkreślenia w tym miejscu wymaga, że nie stanowi „uzasadnionego przypadku” wystąpienie opóźnień w płatnościach należności przez kontrahentów podmiotu w stosunku, do którego prowadzone jest postępowanie ani działanie siły wyższej. Przesłanki te są bowiem podstawą dla zastosowania odrębnych norm prawnych obligujących Prezesa Urzędu do odstąpienia od wymierzenia kary, które uregulowane zostały kolejno w przepisach art. 13v ust. 6 i art. 13v ust. 7 Ustawy.

(212) Mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego oraz jego ocenę, zwłaszcza w kontekście przesłanki, o której mowa w art. 13v ust. 7 Ustawy Prezes Urzędu nie podziela poglądu Strony postępowania. W ocenie Prezesa Urzędu z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby przywołana przez Stronę pandemia stanowiła przyczynę nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych w okresie objętym postępowaniem.

(213) W konsekwencji, Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie zachodzi uzasadniony przypadek mogący stanowić podstawę odstąpienia od wymierzenia administracyjnej kary pieniężnej, o którym mowa w art. 13v ust. 8 Ustawy.

4. Odniesienie się do stanowiska Strony zawartego w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r.

(214) W piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r. Strona odniosła się do pisma Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r. Strona podniosła szereg kwestii, w tym dotyczące:

- 1) błędnego ustalenia liczby dni opóźnienia w przedstawionej Stronie za pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r. Tabeli B4;
- 2) błędnego ustalenia statusów niektórych przedsiębiorców będących dostawcami towarów/usług dla Strony oraz błędnego ustalenia występowania opóźnienia na rzecz dostawcy [*Informacja chroniona*];
- 3) uwzględnienia należności pomiędzy spółkami należącymi do grupy kapitałowej Brembo (transakcje wewnątrzgrupowe);

- 4) braku uwzględnienia spornego charakteru niektórych świadczeń pieniężnych (nieuznania zasadności „blokowania” faktur w przypadku niezgodności wartościowej i ilościowej);
- 5) nieprawidłowej podstawy przewalutowania świadczeń pieniężnych;
- 6) sposobu obliczenia administracyjnej kary pieniężnej w kontekście wysokości odsetek³².

- (215) W odniesieniu do przywołanych, przez Stronę postępowania, kwestii Prezes Urzędu wskazuje, co następuje.
- (216) W odniesieniu do problematyki błędnie ustalonej liczby dni opóźnienia zaprezentowanej w Tabeli nr B4, przesłanej Stronie za pismem z dnia 3 sierpnia 2023 r., po dokonaniu ponownej analizy przywołanych przypadków, Prezes Urzędu podziela uwagę Strony, a tym samym, w Tabeli B4 załączonej do niniejszej decyzji zawarto prawidłowo wyliczone liby dni opóźnienia. W kontekście omawianej kwestii Prezes Urzędu dokonał także weryfikacji pozostałych tabel zawierających zakwestionowane świadczenia pieniężne, ustalając jeden przypadek, w którym liczba dni opóźnienia była wyliczona błędnie - zmieniona została liczba dni opóźnienia przy Lp. 9242 w Tabeli A7 - z 7 na 4 (świadczenie pieniężne zaprezentowane było w częściach, a część wyrażona w walucie miała błędnie oznaczony termin zapłaty).
- (217) Ponadto w Tabeli B1 niektóre świadczenia (Lp. 4257, 21438, 12552, 3980, 3981, 3982, 7420, 7432, 7438, 9063) zostały zaprezentowane w częściach (pomimo tego, że w Tabeli 1 zawarte były w jednym wierszu). Celem takiego działania było bardziej przejrzyste zaprezentowanie wyliczeń dokonywanych przez Prezesa UOKiK.
- (218) W odniesieniu do problematyki błędnego ustalenia statusów wskazanych przedsiębiorców Prezes Urzędu wziął pod uwagę materiał dowodowy przedłożony przez Stronę postępowania (tj. oświadczenia o posiadanym statusie złożone przez wymienionych dostawców), co pozwoliło na weryfikację ustaleń w Tabelach A1, A2, A3, A6, A7, a co za tym idzie ustalenie, że świadczenia pieniężne należne [*Informacja chroniona*] zostały zakwalifikowane do świadczeń zawartych w tabeli B4 (Lp. 17735, 17737, 17738, 17747, 17739, 17740, 17741) oraz tabeli B9 (Lp. 17736), natomiast świadczenia pieniężne należne [*Informacja chroniona*] zostały przeniesione do tabeli B10 (Lp. 17671, 17672, 17673, 17674, 17675, 17676, 17681, 17682, 17683, 17684, 17691, 17692, 17693, 17694, 17695, 17696) oraz C2 (Lp. 17677, 17678,

³² Problematykę przesłanek z art. 13v ust. 7 i 8 opisano w pkt. V.2 i V.3 niniejszej decyzji uwzględniając stanowisko Strony zawarte w piśmie z dnia 21 sierpnia 2023 r.

17679, 17680). Z kolei transakcja zawarta ze [Informacja chroniona] i wykazana w Tabeli A1 pod Lp. 17473 została przeniesiona do Tabeli C1.

Dowód: Załącznik nr 2 do pisma z dnia 21 sierpnia 2023 r. (k. od 4184 do 4186).

(219) Ponadto, w kontekście przedstawienia Przez Stronę materiału dowodowego odnoszącego się do spółki [Informacja chroniona] Prezes Urzędu wziął pod uwagę dane z niego wynikające i w tym zakresie ustalił stan faktyczny odmiennie, aniżeli wynikało to z pisma Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r. Prezes Urzędu ustalił mianowicie - w kontekście skorygowania (w oparciu o przedłożone faktury) terminów zapłaty - że świadczenia z nich wynikające zostały spełnione w terminie. Strona postępowania przedstawiła faktury zawarte z [Informacja chroniona], których termin zapłaty upływał w dniu [Informacja chroniona], natomiast według danych wskazanych w Tabeli 1, termin przypadał na [Informacja chroniona] (Lp. 3988, 3989, 3999). Wobec powyższego, świadczenia te zostały zakwalifikowane do świadczeń pieniężnych spełnionych w terminie i przeniesione do Tabeli C2.

Dowód: Załącznik nr 3 do pisma z dnia 21 sierpnia 2023 r. (k. od 4187 do 4191).

(220) W odniesieniu do problematyki świadczeń pieniężnych wynikających z wewnątrzgrupowych transakcji handlowych Strona postępowania wskazała, że w jej ocenie „*spod zakresu postępowania UOKiK powinny być wyłączone należności wewnątrzgrupowe. W obecnym stanie prawnym należności te nie są włączane w poczet należności*”. Strona postępowania kwestionując treść pisma Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r. nie zgodziła się z argumentacją dotyczącą tego, że zdaniem Prezesa Urzędu świadczenia te nie podlegają pominięciu w toku niniejszego postępowania, przytaczając treść pisma Prezesa Urzędu. Strona podniosła, że jej zdaniem „*istnieją zasadnicze wątpliwości, które przepisy - sprzed czy po wprowadzeniu Nowelizacji powinny mieć zastosowanie w przedmiotowej sprawie*”. Strona podniosła także, że „*nawet przy przyjęciu, że właściwymi przepisami do nałożenia kary są przepisy art. 13v w brzmieniu sprzed wejścia w życie Nowelizacji, nie istnieją przekonujące argumenty „wyłącznie prawne”, które nakazywałyby uwzględnienia takich transakcji w procesie wymierzania kary*”. Zdaniem Strony „*takim argumentem nie może być np. brak literalnego wyłączenia tych transakcji spod przepisów Ustawy w jej poprzednim brzmieniu. Przede wszystkim Ustawa nie rozstrzyga expressis verbis kwestii transakcji wewnątrzgrupowych, tym samym nie wykluczając przyjęciu wykładni funkcjonalnej, iż transakcje wewnątrzgrupowe - jako transakcje nie powodujące zatorów płatniczych pomiędzy niezależnymi podmiotami gospodarczymi - nie są wliczane w poczet kary*”.

(221) W dalszej treści Strona podniosła treść uzasadnienia do Ustawy nowelizującej w części, w jakiej wskazano w nim, że opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych występujące pomiędzy podmiotami z tej samej grupy kapitałowej nie mają wpływu na rynek zewnętrzny

ani na działające na nim podmioty, co - w konsekwencji - powinno pozostawiać kwestie dot. rozliczeń (pomiędzy tymi podmiotami) wyłącznej gestii tychże podmiotów.

Strona wskazała również, że *„mamy do czynienia z przepisami prawa represyjnego, w których wyłączenia ustawowe muszą być interpretowane ściśle, ale tylko w przypadku nakładania kar, a nie jak chodzi o okoliczności zmniejszające wymiar kary”*.

W ramach tego wątku Strona wskazała także na to, w jaki sposób należałoby odczytywać przepisy polskiego prawa wskazując, że należy je *„odczytywać w duchu Dyrektywy, z której wynika, że celem Dyrektywy jest zapobieganie zatorom płatniczym między niezależnymi od siebie podmiotami gospodarczymi, co ma negatywny wpływ na ich konkurencyjność i rentowność”*. Strona podkreśliła przy tym, że *„Jest oczywistym, że transakcje pomiędzy powiązаныmi ze sobą przedsiębiorstwami w ramach jednej grupy kapitałowej takich negatywnych skutków nie wywołują, ponieważ podmioty te prowadzą jednolitą politykę zarządzania finansami przedsiębiorstw w ramach grupy, a nawet mogą posiadać skonsolidowane sprawozdania finansowe. Istnieje również możliwość wewnętrznego finansowania, bez konieczności pozyskiwania ich z zewnętrznych źródeł. W efekcie uwzględnianie transakcji wewnątrzgrupowych w procesie nakładania kar nie jest zgodne z duchem Dyrektywy, ani celami przepisów antyzatorowych ustanowionych w Ustawie również w jej poprzednim brzmieniu”*.

W konsekwencji Strona wskazała na te podmioty, w stosunku do których zakwestionowane świadczenia pieniężne powinny być wyłączone w ramach niniejszego postępowania, i były to podmioty z grupy: *[Informacja chroniona]* .

- (222) Odnosząc się do powyższego Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Strony postępowania. Wskazać bowiem należy, że stosownie do treści art. 6 Kpa organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. W tym też kontekście należy podkreślić, że do niniejszego postępowania mają zastosowanie Ustawy w brzmieniu obowiązującym przed wejścia w życie Ustawy nowelizującej. Wynika to wprost z treści art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Zgodnie z brzmieniem tego przepisu do postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych, wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się ustawy zmienianej (...) w brzmieniu dotychczasowym.

Powyższe oznacza, że Prezes Urzędu nie ma kompetencji do tego, aby w sposób arbitralny decydować o tym, które przepisy może zastosować do danego postępowania. Kwestia ta została wyraźnie rozstrzygnięta przez ustawodawcę, a sprzeczne z tym przepisem działanie Prezesa Urzędu stanowiłoby przejaw naruszenia treści art. 6 Kpa, co stanowiłoby przejaw działania pozbawionego podstawy prawnej.

Skoro zatem to wolą ustawodawcy było, aby do postępowań wszczętych i niezakończonych przed wejściem w życie przepisów Ustawy nowelizującej (wejście jej w życie nastąpiło w dniu 8 grudnia 2022 r., a niniejsze postępowanie zostało wszczęte 16 grudnia 2020 r.) stosowana była Ustawa to oznacza, że zastosowanie mają również te przepisy Ustawy, regulujące jej zakres podmiotowy i przedmiotowy.

Z przepisów Ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r. wynika wprost, że przy ustalaniu nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych Prezes Urzędu pomija m. in. transakcje handlowe, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy kapitałowej (art. 13b ust. 4 pkt 2). Co więcej, stosownie do treści art. 13v ust. 2a pkt 2 Ustawy w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r., przy obliczaniu maksymalnej wysokości administracyjnej kary pieniężnej pomija się świadczenia pieniężne wynikające z transakcji handlowych, których wyłącznymi stronami są podmioty należące do tej samej grupy.

Tym samym do postępowań wszczętych począwszy od dnia obowiązywania Ustawy w brzmieniu nadanym Ustawą nowelizującą, zasady, o których mowa w poprzednim akapicie, faktycznie będą miały zastosowanie, co będzie pozostawało w zgodzie z treścią art. 6 Kpa.

Skoro jednak ustawodawca nie zdecydował się na to, aby przepisy wprowadzone Ustawą nowelizującą objęły również postępowania w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych wszczęte i niezakończone przed dniem 8 grudnia 2022 r., to Prezes Urzędu zobowiązany jest, jako organ administracji publicznej, dostosowania w niniejszej sprawie przepisów Ustawy w brzmieniu obowiązującym do dnia 8 grudnia 2022 r..

O ile prawdą jest że w uzasadnieniu projektu do Ustawy nowelizującej wskazano, na to, że *„opóźnienia w spełnianiu świadczeń pieniężnych generowane między podmiotami działającymi w ramach jednej grupy kapitałowej nie mają wpływu na zewnętrzny rynek ani działające na nim podmioty”* i że tego typu przypadki *„nie przyczyniają się do powstawania zatorów płatniczych”*, to jednak podkreślenia wymaga to, że stan taki jest w pewnym sensie „stanem idealnym”. Nie można zatem założyć, że generowanie opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych (na rzecz dostawców z tej samej grupy) nie rzutuje na możliwość terminowego spełniania własnych świadczeń pieniężnych przez takie podmioty na rzecz ich dostawców.

Brak podstaw aby podzielić punkt widzenia Strony postępowania, wynika także z zasad demokratycznego państwa prawnego urzeczywistniającego zasady sprawiedliwości społecznej - czyli zasady mającej umocowanie konstytucyjne. Gdyby bowiem - hipotetycznie - zgodzić się z argumentacją Strony, dochodziłoby do sytuacji, w których status stron postępowań w sprawie nadmiernego opóźnienia się ze spełnianiem świadczeń

pieniężnych prowadzonych, przez Prezesa Urzędu, (dot. tego samego okresu objętego postępowaniami) byłby różny. Innymi słowy, różni przedsiębiorcy byłiby traktowani inaczej pomimo tego, że w tym samym okresie dopuściliby się tego samego deliktu administracyjnego - w tym przypadku nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

- (223) Treść art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej stanowi ustawową gwarancję tego, że za tożsamy delikt administracyjny popełniony w tym samym czasie (w tym samym okresie objętym postępowaniem) będzie podlegał tożsamym przepisom prawa. W przeciwnym razie, status stron takich postępowań byłby różny, przy czym ta dywersyfikacja wynikałaby wyłącznie z tego, w jakim terminie Prezes Urzędu przeprowadził i zakończył postępowanie administracyjne (tj. czy zostało wszczęte i zakończone przed, czy po wejściu w życie Ustawy nowelizującej).
- (224) W ocenie Prezesa Urzędu uwzględnienie argumentacji Strony postępowania w tym zakresie byłoby przejawem naruszenia treści art. 32 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. W myśl tego przepisu „Wszyscy są wobec prawa równi. Wszyscy mają prawo do równego traktowania przez władze publiczne”. Co więcej, Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że dyrektywa równości wobec prawa ma również wpływ na racjonalnego ustawodawcę, który bacząc na to, aby jej dochować również w sferze przepisów prawa (w tym ustaw), tworzy je w sposób pozwalający na jej urzeczywistnienie. Przykładem takiego działania ustawodawcy jest właśnie treść art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej.
- (225) Z powyższych przyczyn stanowisko Strony postępowania nie mogło zostać uwzględnione.
- (226) W dalszej części Strona podniosła problematykę świadczeń spornych. Zdaniem Strony, część tego typu świadczeń została „błędnie zaliczona do świadczeń niespełnionych w terminie”. Strona wskazała przy tym, że przekazała w toku postępowania dane oraz złożyła wyjaśnienia na okoliczność tego, że spełnienie tych świadczeń pieniężnych zostało zablokowane z usprawiedliwionych przyczyn. Wskazano przy tym na takie okoliczności jak to, że wystawione faktury nie odzwierciedlały uzgodnionej transakcji handlowej, były wystawione w sposób wadliwy lub występowanie co do tych faktów uzasadnionych wątpliwości. W dalszej treści Strona nie zgodziła się ze stanowiskiem Prezesa Urzędu zawartym w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r. i podniosła, że kwestia okresu „odblokowania” niektórych faktur nie powinna być determinująca przy określaniu wystąpienia nadmiernego opóźnienia.
- (227) Strona przywołała także treść art. 3 ust. 1 Dyrektywy 2011/7/UE, zgodnie z którą państwa członkowskie zapewniają, aby w transakcjach handlowych między przedsiębiorcami

wierzyciel był uprawniony do odsetek za opóźnienia w płatnościach bez konieczności przypomnienia, w przypadku gdy spełnione są następujące warunki: a) wierzyciel wypełnił swoje zobowiązania umowne i prawne; oraz b) wierzyciel nie otrzymał należności w odpowiednim czasie, chyba że dłużnik nie jest odpowiedzialny za opóźnienie.

- (228) Strona podkreśliła, że w myśl przywołanego przepisu opóźnienie ze spełnianiem świadczenia pieniężnego występuje jedynie wtedy, gdy wierzyciel spełnił zobowiązania umowne oraz obowiązki prawne.

Strona wskazała, że w niniejszym postępowaniu (w kontekście omawianej kategorii świadczeń pieniężnych) do opóźnienia doszło wskutek zaniedbań wierzyciela, jakim było brak dostarczenia poprawnej faktury. Ponadto, zdaniem Strony art. 9 Ustawy, jest niezgodny z art. 3 ust. 4 Dyrektywy 2011/7/UE, który przewiduje możliwość uzgodnienia przez strony dłuższego niż 30-dniowy terminu badania towaru lub usługi.

Strona podniosła również, że jej działania w opisywanym zakresie odpowiadały treści stanowiska Ministerstwa Rozwoju, w myśl którego należy odróżnić wady kwalifikowane, które uniemożliwiają wykonanie świadczenia od błędów mniej istotnych, które nie powinny wstrzymywać płatności.

Przytaczając treść poradnika Ministerstwa Rozwoju i Technologii - „Sprawozdanie o stosowanych terminach zapłaty w transakcjach handlowych. Praktyczny Poradnik” Strona wskazała, że *„Ustawa (...) nie zawiera przepisu, który wskazywałby „ważne powody” jako podstawę odmowy spełnienia świadczenia pieniężnego. Przy tym należy pamiętać, że do transakcji handlowych - jako zobowiązań o charakterze cywilnoprawnym - znajdują zastosowanie ogólne przepisy prawa cywilnego. Kodeks cywilny przewiduje przypadki, w których dłużnik może odmówić spełnienia świadczenia. Jednocześnie szczegółowe warunki realizacji zapłaty za dostarczony towar czy wykonaną usługę określa umowa”*.

Strona również wskazała na stanowisko ww. ministerstwa w zakresie faktur VAT w myśl którego *„Jeżeli błędy formalne faktury VAT nie powodują, że faktura nie odzwierciedla rzeczywistej transakcji handlowej, a tym samym podatnik może na jej podstawie realizować prawo do odliczenia naliczonego podatku niezależnie od tego, czy formalne uchybienia faktury zostaną skorygowane, wówczas błędy te nie powinny stanowić podstawy do wstrzymania się od terminowej zapłaty. Takie stanowisko jest zgodne z wykładnią celowościową, ponieważ dłużnik nie powinien wykorzystywać błędów formalnych faktury VAT, które nie wywołują dla niego negatywnych konsekwencji podatkowych, jako uzasadnienia do wstrzymywania się z zapłatą. Zaprezentowane podejście koresponduje również z orzecznictwem Naczelnego Sądu Administracyjnego, wyrażonym m.in. w wyroku*

z 22 października 2015 r. sygn. akt I FSK 1131/1. Analogiczne podejście należy zastosować do przypadku, gdy faktura nie zawiera elementów uzgodnionych pomiędzy stronami, które nie stanowią przy tym wymogów formalnych przewidzianych przepisami prawa. Zasadniczo takie braki faktury nie powinny być podstawą wstrzymania się ze spełnieniem świadczenia, jeżeli nie narusza to istotnych interesów dłużnika”.

Strona z powyższego wywiodła, że „ewentualne bardziej restrykcyjne podejście można by rozważać w przypadku, jeżeli powody wstrzymania płatności dotyczą elementów nieistotnych z punktu widzenia przeciwdziałania zatorom płatniczym (przykładowo, jeżeli faktura wystawiona jest nieprawidłowo z powodów uprawniających do wystawienia noty korygującej zamiast faktury korygującej, na podstawie art. 106k ustawy o VAT).

Jak wskazała Strona, w niniejszym postępowaniu wstrzymanie płatności faktur miały jednak inny charakter.

Strona, chcąc - jako to wskazała - „uprzedzić argumenty Prezesa UOKiK dotyczące tego, że sporne należności mogą być uwzględnione przez Prezesa UOKiK ex post na podstawie art. 13v ust. 11 Ustawy” podniosła, że przepis ten odnosi się do specyficznej sytuacji związanej z kwestionowaniem danego świadczenia pieniężnego na drodze sądowej. W dalszej treści Strona poddała pod wątpliwość to, czy przywołany przepis odnosi się do omawianej sytuacji.

W piśmie powołano się także na „zasady Kodeksu cywilnego, zgodnie z którymi termin ustalony umownie nie powoduje opóźnienia, jeżeli jest niemożliwy do spełnienia. Zastosowanie per analogiam mają ogólne przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące zobowiązań, w tym dotyczące następczej niemożności świadczenia. Zgodnie z ogólnymi zasadami prawa cywilnego i orzecznictwem sądowym, dłużnik musi bowiem znać zarówno rozmiar świadczenia, które ma spełnić, ale także mieć niezbędny czas na realizację świadczenia pieniężnego”.

Strona powołała się także na treść art. 481 § 1 Kc wskazując, że „sam ustawodawca odwołuje się do okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi; nie chroni zatem dłużnika pozostającego w zwłoce z dostarczeniem faktury wierzycielowi (jest to bowiem zaniedbanie wierzyciela, za które ponosi on odpowiedzialność w całości)”.

Strona przywołała także kwestie związane z pojęciem wymagalności przywołując treść wybranych orzeczeń dot. tego zagadnienia.

(229) Odnosząc się do tej części stanowiska Strony Prezes Urzędu na wstępie wskazuje, że Strona błędnie zdekodowała normę prawną wynikającą z treści art. 481 § 1 Kodeksu cywilnego.

Zgodnie z jego brzmieniem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Podkreślenia wymaga, że w tym przepisie mowa jest m. in. o takiej sytuacji, w której wierzycielowi przysługują odsetki za opóźnienie. Uprawnienie do tychże odsetek niezależne jest przy tym od tego, czy wierzyciel poniósł szkodę z tytułu opóźnienia. Jest również niezależne od tego, czy opóźnienie spowodowane było okolicznościami niezależnymi od potencjalnej odpowiedzialności dłużnika. Co istotne, przepis ten odnosi się do dłużnika, który opóźnia się ze spełnianiem świadczenia pieniężnego. W realiach niniejszej sprawy, to Strona postępowania była dłużnikiem, który opóźniał się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych co oznacza, że uprawnienie, o którym mowa w omawianym przepisie przysługiwało (z zastrzeżeniem art. 4a Ustawy) wierzycielom - przedsiębiorcom, którzy (w omawianym zakresie) byli dostawcami towarów/usług na rzecz Strony postępowania.

(230) Odnosząc się do argumentów Strony w relacji do treści art. 13v ust. 11 Ustawy wskazać należy, że zgodnie z jego brzmieniem w sprawie zakończonej prawomocną decyzją o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, na wniosek strony postępowania, wznawia się postępowanie, jeżeli na skutek prawomocnego orzeczenia sądu powszechnego wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego okazała się niższa niż przyjęta zgodnie z ust. 2 dla obliczenia jednostkowej kary za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne. W takim przypadku Prezes Urzędu wydaje decyzję o zwrocie nadpłaconej kary.

W kontekście „spornych” świadczeń pieniężnych, o których mowa, Prezes Urzędu, wezwaniem z dnia 24 kwietnia 2023 r. wzywał Stronę do wyjaśnienia powodów oraz przekazania dokumentacji dowodzącej tego, że wymienione świadczenia mogły być spełnione dopiero po sprostowaniu określonych niezgodności.

Strona, w odpowiedzi na przywołane wezwanie, udzieliła odpowiedzi w piśmie z dnia 2 czerwca 2023 r.

Dowód: Pismo Strony z dnia 2 czerwca 2023 r. (k. od 2133 do 2136) wraz z załącznikami dot. odpowiedzi na pkt 8 wezwania (k. od 2889 do 3154)

(231) W piśmie tym Strona wskazała, że przedkłada dokumentację potwierdzającą wstrzymanie płatności, w tym wydruki z systemu księgowego, umowy lub wyciągi z umów oraz korespondencję e-mail (w części, w której Stronie udało się zgromadzić). Strona wskazała, że powody blokad zapłaty były różne. „*Pierwszym z powodów miała być niezgodność*

(np. cenowa, ilościowa i jakościowa), polegająca na różnicy ceny wskazanej na fakturze z kwotą widniejącą w zamówieniu, bądź niezgodności w ilości lub jakości zamówionego towaru, względnie sytuacja, gdy część faktury dotyczyła niezakończonych jeszcze inwestycji (nie księgowano jeszcze części inwestycyjnej faktury). W przypadku stwierdzonej niezgodności uruchamiano procedury wewnętrzne zmierzające do wyjaśnienia problemu, powodujące konieczność zaangażowania działu zamówień i zakupów; nawiązywano również kontakt z dostawcą”.

Strona - w powyższym zakresie - wskazała, że w pierwszej grupie przypadków „zakończyło się to wystawieniem przez dostawcę faktur lub not korygujących, na podstawie których dokonywano rozliczenia płatności”.

Jak wskazała Strona „w drugiej grupie przypadków udawało się wyjaśnić problem bez wystawiania dokumentów korygujących lub ostatecznie Brembo decydowało się zaakceptować fakturę. Odblokowanie płatności następowało bądź po upływie terminów płatności, bądź przed ich upływem, jednakże opóźnienie spowodowane wyjaśnieniem rozbieżności oraz czas obiegu dokumentów w Spółce powodowały, że niejednokrotnie ostatecznie nie udało się uiścić płatności w terminie umownym”.

Kolejną przyczyną czasowego wstrzymywania zapłaty była - jak wskazała Strona - konieczność wyjaśnienia „czy płatności ujęte w tabeli podlegały tzw. podatkowi u źródła (ITF). W takim przypadku przepisy podatkowe nakładają obowiązek posiadania przez dostawcę certyfikatu rezydencji, a co za tym istniała konieczność przedłożenia przez dostawcę takiego certyfikatu. Weryfikacja w tym zakresie była przeprowadzana przez dział płatności”.

Strona podniosła, że „zgodnie z obowiązkami nałożonymi na spółkę giełdową, jaką jest Brembo, musi ona zdefiniować ryzyka, w tym związane z dokumentacją księgową, a także stosować procedury sprawdzania merytorycznej prawidłowości dokumentów księgowych oraz ich obiegu w ramach organizacji. Audytorzy wewnętrzni oraz zewnętrzni badają poprawność procedur giełdowych oraz ich rzeczywiste stosowanie”. Strona w tym zakresie dołączyła procedurę obiegu faktur oraz matrycę ryzyk.

Do pisma Strona dołączyła również stosowną dokumentację.

- (232) Prezes Urzędu, po zapoznaniu się z treścią pisma Strony z dnia 21 sierpnia 2023 r. dokonał ponownej analizy i oceny tych przypadków, w których Strona dokonała tzw. blokady płatności. Stanowisko Strony zawarte w przywołanym piśmie stanowiło uzupełnienie danych przekazanych do postępowania przez Stronę za pismem z dnia 2 czerwca 2023 r. W tym też zakresie Prezes Urzędu zobligowany był, na zasadzie art. 7 Kpa oraz art. Art. 77 § 1 Kpa do

uwzględnienia nowych faktów, a co za tym idzie poczynienia ustaleń w oparciu o całokształt zebranego materiału dowodowego.

(233) W kontekście ustalonych wątpliwości, pomimo uzupełnienia w tym zakresie materiału dowodowego, te świadczenia pieniężne Prezes Urzędu pominął od rozstrzygnięcia, co było działaniem na korzyść Strony.

(234) Już tylko na marginesie Prezes Urzędu odnosząc się do uwag Strony w zakresie niezgodności treści art. 9 ust. 1 Ustawy z art. 3 ust. 4 wspomnianej Dyrektywy wskazać należy, że w istocie wskazany przepis Dyrektywy z jednej strony określa maksymalny termin na przeprowadzenie przyjęcia lub weryfikacji zgodności towarów lub usług z umową wynoszący 30 dni, to jednak dopuszcza to, aby w przypadkach, w których zastrzeżono inaczej i jednocześnie pod tym warunkiem, że nie jest to rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela, termin ten może zostać wydłużony. Z lektury art. 9 ust. 1 Ustawy wynika natomiast, że termin 30 dni jest nieprzekraczalny. Literalnie rzecz ujmując omawiany przepis Ustawy jest bardziej restrykcyjny, aniżeli wskazany przepis Dyrektywy, niemniej nie jest możliwe ocenianie tego stanu jako nieprawidłowego, albowiem unijny prawodawca - ramami Dyrektywy - ustanowił swoiste minimum regulacyjne, przy czym polski ustawodawca kierując się rozwiązaniami bardziej korzystnymi dla wierzyciela nie zdecydował się na transponowanie do krajowego porządku prawnego wszystkich rozwiązań dopuszczonych przez art. 3 ust. 4 Dyrektywy, co możliwe było w oparciu o treść art. 12 ust. 3 Dyrektywy.

(235) Kolejną kwestią, do której odniosła się Strona postępowania, to problematyka wysokości odsetek ustawowych, które są brane pod uwagę przy wyliczaniu jednostkowych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13v ust. 2 Ustawy. Strona postępowania wskazała, że *„zastosowanie nieprawidłowej wykładni formuły obliczania kary zawartej w art. 13v ust. 2 Ustawy p.n.o.p. może prowadzić do rażącego pokrzywdzenia Brembo w przedmiotowej sprawie. Przepis ten stanowi bowiem, że podstawą do ustalania kar jednostkowych są „odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej”*. Zdaniem Strony postępowania *„Przyjęcie, że w przedmiotowej sprawie zastosowanie mają odsetki ustawowe z dnia wydania decyzji administracyjnej oznaczałoby to, że wysokość kary uzależniona jest stricte od zachowania organu administracyjnego, tj. zakończenia postępowania w ustawowym terminie. Obecne przepisy nie przewidują szczegółowych zasad określających, w jakim terminie powinno zostać zakończone postępowanie administracyjne zainicjowane wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją wydaną na gruncie ustawy. Dlatego też w tym zakresie - zgodnie z art. 13q Ustawy p.n.o.p. - aktualnie należy stosować przepisy art. 35 § 3 w zw. z art. 127 § 3 k.p.a., z których wynika, że załatwienie sprawy*

administracyjnej wywołanej wnioskiem o ponowne rozpoznanie sprawy powinno nastąpić nie później niż w ciągu miesiąca od dnia otrzymania przez Prezesa UOKiK wniosku w tym przedmiocie”.

W dalszej treści Strona powołując się orzecznictwo unijne oraz Europejskiego Trybunału Praw Człowieka oraz Sądu Najwyższego wskazała, że *„administracyjne kary pieniężne nakładane przez Prezesa Urzędu i inne organy regulacyjne nie mają charakteru karnego, jednak w postępowaniu, w którym są nakładane - ze względu m. in. na wysokość grożącej sankcji - obowiązuje podwyższony wobec typowego postępowania administracyjnego standard ochrony praw strony (przedsiębiorcy). W celu zapewnienia zgodności ze wzorcem określonym w art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, w zakresie nakładania i wymiaru kary oraz sądowej weryfikacji decyzji organu administracyjnego, do takiego postępowania powinny więc mieć zastosowanie normy analogiczne do wiążących sąd orzekający w sprawie karnej”.*

W dalszej części Strona, bazując na orzecznictwie, akcentowała represyjny charakter postępowań administracyjnych skutkujących nakładaniem kar pieniężnych. Prowadząc oparty o orzecznictwo wywód wskazała, że w toku takich postępowań administracyjnych powinny mieć zastosowanie zasady analogiczne jak w prawie karnym procesowym, w tym zasada zakazująca wstecznego działania ustawy wprowadzającej lub zaostrzającej odpowiedzialność prawną. Cytując wyrok Trybunału Konstytucyjnego o sygn. akt P 43/07 Strona wskazała, że *„niewątpliwie nie może funkcjonować przepis, który nakazuje - w wypadku gdy odpowiednie normy naruszono w czasie obowiązywania sankcji mniej uciążliwej - stosować wprowadzoną później surowszą sankcję”* oraz, że *„postępowanie administracyjne o nałożenie kary pieniężnej jest wszczynane przez organ administracji z urzędu. Zatem o tym, czy zostanie ono wszczęte i zakończone decyzją administracyjną, decyduje sam organ. Organ decyduje zatem, jakie przepisy (bardziej lub mniej surowe) będą miały zastosowanie w konkretnej sprawie (...) Tak więc istotne zróżnicowanie pozycji prawnej różnych podmiotów znajdujących się w takiej samej sytuacji faktycznej zależy nie od jasnych (i uzasadnionych) kryteriów ustawowych w tym zakresie, ale od tego, kiedy zostanie wydana decyzja nakładająca wspomnianą karę pieniężną. Takie rozwiązanie, w ocenie Trybunału Konstytucyjnego, narusza także zasadę równości, określoną w art. 32 ust. 1 Konstytucji”.*

Kontynuując ten wątek Strona wskazała czas trwania niniejszego postępowania oraz to, że w jego toku odsetki ustawowe „drastycznie wzrosły” z poziomi 10,1% w okresie 1 lipca - 30 września 2020 r., do obecnego poziomu 16,75%. Strona wyliczyła, że wysokość kary wymierzanej w niniejszym postępowaniu byłaby zatem o ponad 60% wyższa od kary

wymierzonej w oparciu o odsetki obowiązujące wcześniej, co - zdaniem Strony - budzi wątpliwości z przywoływanymi zasadami konstytucyjnymi.

Strona także przedstawiła swoje wątpliwości co do wykładni art. 13v ust. 2 Ustawy wskazując - w kontekście odsetek ustawowych - że „*pojęcie to może dotyczyć odsetek od świadczeń ustalonych w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, ale według stanu na dzień wymagalności świadczeń objętych postępowaniem*”, co zdaniem Strony uzasadniałoby przyjęcie, do wyliczenia administracyjnej kary pieniężnej - odsetek obowiązujących w okresie od 1 lipca do 30 września 2020 r.

Strona także przywołała treść art. 7a Kpa w kontekście możliwych różnych interpretacji treści art. 13v Ustawy (w zakresie odsetek ustawowych) wskazując, że wątpliwości te powinny zostać rozstrzygnięte zgodnie ze stanowiskiem Strony.

(236) Prezes Urzędu nie podziela stanowiska Strony w przywołanym zakresie z następujących przyczyn.

(237) W istocie w treści art. 13v ust. 2 Ustawy określono wzór na wyliczenie jednostkowej kary pieniężnej. Jedną z wartości podstawianych do przywołanego wzoru jest wartość odsetek ustawowych. Ustawodawca zawarł „legendę” do przywołanego wzoru wskazując, że pod wartością „OU” znajdują się odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej. Odmienne niż Strona, Prezes Urzędu nie dostrzega w tym przypadku jakichkolwiek wątpliwości co do treści normy prawnej, co Prezes Urzędu kierując się zasadą informowania oraz przekonywania stron postępowania niniejszym uzasadni. Ustawodawca, w omawianej sprawie, zaakcentował aspekt „dnia wydania decyzji”. Oczywistym jest to, że moment wydania decyzji administracyjnej nie jest uzależniony (a przynajmniej nie w pełni) od stron postępowań administracyjnych. Faktem jest również to, że z uwagi na okres trwania danego postępowania odsetki te mogą ulegać zmianie. Niemniej z redakcji przepisu wynika, że wyliczając jednostkową karę pieniężną Prezes Urzędu musi ustalić na określony dzień, czyli na dzień wydania danej decyzji administracyjnej, mocą której nakładana byłaby administracyjna kara pieniężna wysokość odsetek ustawowych. Ustalenie, o którym mowa w omawianym przepisie, jest prawnym obowiązkiem Prezesa Urzędu.

(238) Strona postępowania wskazała przy tym, że treść art. 13v ust. 2 (w zakresie odsetek ustawowych) może być interpretowany w ten sposób, że „*pojęcie to może dotyczyć odsetek od świadczeń ustalonych w dniu wydania decyzji o nałożeniu kary pieniężnej, ale według stanu na dzień wymagalności świadczeń objętych postępowaniem*”. Z tym stanowiskiem, nie sposób się zgodzić.

Gdyby wolą ustawodawcy było to, aby przy wyliczaniu jednostkowych kar pieniężnych (w rozumieniu art. 13v ust. 2 Ustawy) do ustalonego wzoru była wykorzystywana wysokość odsetek ustawowych z dnia wymagalności danego świadczenia pieniężnego, wówczas dałby temu wyraz wyjaśniając pozycję „OU” w ten sposób, że oznaczałoby to „odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wymagalności świadczenia pieniężnego”.

(239) W tym miejscu podkreślenia wymaga to, że wysokość odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych ustalana ogłaszana jest - stosownie do treści art. 11c Ustawy, przez ministra właściwego do spraw gospodarki. Ogłoszenie to następuje w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Ogłoszenie takie następuje dwa razy do roku i dotyczy wspomnianych okresów od 1 stycznia do 30 czerwca oraz od 1 lipca do 31 grudnia danego roku.

Mając na względzie trafne spostrzeżenie Strony postępowania co do okresu trwania niniejszego postępowania wskazać należy, że minister właściwy do spraw gospodarki od momentu wszczęcia postępowania ogłaszał wysokość odsetek wielokrotnie. Powoduje to, że tak za okres objęty niniejszym postępowaniem (lipiec-sierpień-wrzesień 2020 r.) jak i za okresy późniejsze wysokość tychże odsetek jest znana i stanowi wartości o wymiarze historycznym.

Mając na uwadze brzmienie przepisy dot. jednostkowych kar pieniężnych ustaleniu podlega to, co - przez pryzmat upływu czasu - stanowić może wartość zmienną (z częstotliwością co pół roku). Tym samym ustawodawca konstruując wyjaśnienie pojęcia „OU” zaakcentował to, że mając na uwadze zmienność wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie ustaleniu wymaga ich wysokość „na dzień wydania decyzji”. To właśnie ten dzień (data, z którą decyzja zostałaby wydana) stanowi kluczowy punkt odniesienia dla ustalenia omawianej zmiennej, podstawianej do wzoru pozwalającego na wyliczenie jednostkowej kary pieniężnej.

(240) Z przywołanych przyczyn Prezes Urzędu tym samym nie podziela stanowiska Strony postępowania w omawianym okresie.

(241) Przechodząc do podniesionej przez Stronę postępowania problematyki przewalutowania świadczeń pieniężnych Strona podniosła, że przedstawione jej w piśmie Prezesa Urzędu zasady przewalutowania są nieprawidłowe. Strona wskazała, że uregulowanie wynikające z art. 10 Ustawy dotyczy „*szczególnego rodzaju sankcji za niespełnienie świadczenia pieniężnego w terminie, jaką jest ryczałtowa rekompensata za koszty odzyskania należności*”. Strona przy tym podniosła, że Prezes Urzędu nie wyjaśnił Stronie dlaczego „*nie można zastosować art. 358 § 2 Kodeksy cywilnego*”, przy czym Strona wskazała, że przepisy

Ustawy nie zawierają regulacji prawnych które odnosiłyby się do problematyki przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych (w kontekście prowadzenia postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych). Strona wskazała przy tym, że treść art. 358 § 2 Kc ma zastosowanie w relacji do obowiązków sprawozdawczych przewidzianych przepisami Ustawy - stosownie do stanowiska Ministerstwa Rozwoju.

(242) Strona dodatkowo podniosła kwestie związane z przepisami ustawy o rachunkowości oraz przepisami podatkowymi, w szczególności dotyczącymi różnic kursowych. Strona wskazała, że przepisy te mają na celu urealnienie wyniku (rachunkowego, podatkowego), a ponadto określiła w jaki sposób wyrażana jest wartość świadczeń pieniężnych. Strona wskazała, że stosując takie podejście możliwe jest skonstruowanie takiego postanowienia umownego, zgodnie z którym wartość świadczenia pieniężnego wyrażonego w walucie obcej mogłaby być ustalana np. wg wartości z dnia zaksięgowania faktury.

W dalszej treści Strona przywołała fragment pisma Prezesa Urzędu z dnia 3 sierpnia 2023 r. w którym Prezes Urzędu wskazał, że w ramach postępowania nie kwestionuje przewalutowania dokonanego przez Stronę dla celów księgowych, czy też wynikających z innych przepisów. W konkluzji Strona zajęła stanowisko, w myśl którego *„nie jest zrozumiałe, dlaczego (i w jakich przypadkach) dla celów obliczenia łącznej wartości niespełnionych świadczeń został zastosowany inny kurs przeliczenia walut niż dla wartości świadczeń jednostkowych wskazanych przez Spółkę. Utrudnia to weryfikację obliczeń prezentowanych w Zawiadomieniu. W ocenie Spółki, mogło to również prowadzić do nieprawidłowego wyliczenia łącznej wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych lub spełnionych po terminie, co wynika z faktu, że kurs ten ulegał dynamicznym zmianom, np. kurs [Informacja chroniona] w dniu 30.06.2020 przyjęty dla świadczeń wymagalnych w lipcu 2020 r. to [Informacja chroniona] zł, podczas gdy kurs ten w poszczególnych dniach lipca był nieco niższy, np. w dniu 1 lipca [Informacja chroniona] zł, 31 lipca [Informacja chroniona] zł”*.

(243) Prezes Urzędu, tak w piśmie z dnia 3 sierpnia 2023 r. jak i w treści niniejszej decyzji (por. treść pkt 167-169 decyzji) wskazał Stronie przesłanki, które legły u podstaw opierania zasad przewalutowania w oparciu o treść art. 10 ust. 1a Ustawy. W tym miejscu, w ocenie Prezesa Urzędu, wystarczające jest powtórzenie, że dokonanie przewalutowania świadczeń pieniężnych wyrażonej w walucie obcej odpowiada zasadom wykładni funkcjonalnej i systemowej. W odniesieniu do tej pierwszej, treść omawianego przepisu dotycząca wymienionej w nim rekompensaty za koszty odzyskiwania należności ma na celu wzmocnienie pozycji wierzycieli i zniechęcenie dłużników do opóźnień w spełnianiu świadczeń pieniężnych, ten sam cel przyświeca założeniom całej Ustawy. Tym samym, mając

na względzie tzw. zupełność prawa administracyjnego, przy uwzględnieniu aspektów teleologicznych, dokonywanie w toku postępowań w sprawie nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przewalutowania w oparciu o określone tam zasady ma swoje uzasadnienie. Co do aspektu związanego z wykładnią systemową wskazać należy (również przy założeniu zasady zupełności prawa administracyjnego), że w kontekście spójności regulacyjnej uchwalone przepisy stanowią spójny system prawny, pozwalający na urzeczywistnienie wszelkich aspektów poddanych regulacji mocą Ustawy, tak w wymiarze relacji pomiędzy stronami transakcji handlowych, jak i w kontekście prowadzonych postępowań w sprawach nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych.

(244) Prezes Urzędu wskazuje jednocześnie, że zastosowany model przewalutowania świadczeń pieniężnych okazał się, w niniejszym postępowaniu, korzystny dla Strony. Suma świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych po ich przewalutowaniu w oparciu o przywołany przepis Ustawy okazała się być niższa, aniżeli suma tych świadczeń pieniężnych przewalutowanych przez Stronę postępowania. Prezes UOKiK dokonał podliczenia świadczeń pieniężnych wyrażonych w walutach obcych przyjmując kursy walut wskazane przez Stronę w Ostatecznej Tabeli 1. Podkreślenia wymaga, iż wyliczenie to, miało cel i charakter porównawczy, więc przewalutowane zostały bezpośrednio kwoty brutto z faktur bez uwzględnienia wyksięgowania, korekt, potrąceń, rozbitych płatności. Taka metodyka została przyjęta zarówno przy przewalutowaniu świadczeń pieniężnych według kursów wskazanych przez Stronę, jak i według zasad przyjętych przez Prezesa Urzędu. Różnica w tym zakresie wyniosła *[Informacja chroniona]* zł. Kwestię tę obrazuje poniższe zestawienie.

Nr Tabeli	Wartość (po przewalutowaniu) wskazana przez Stronę	Wartość (po przewalutowaniu) ustalona przez Prezesa Urzędu
A2	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
A4	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
A7	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
A8	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B10	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B2	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B3	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B5	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B6	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
B8	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
Suma	<i>[Informacja chroniona]</i>	<i>[Informacja chroniona]</i>
Różnica (na korzyść Strony)	<i>[Informacja chroniona]</i>	

(245) Strona w odpowiedzi na omawiane pismo Prezesa Urzędu podniosła również aspekt związany z zasadą stosowania ustawy względniejszej dla stron postępowań administracyjnych. W tym kontekście Strona podniosła to, że w Ustawie nowelizującej uchwalone zostały przepisy zmieniające zasady wyliczania administracyjnych kar pieniężnych wskazując, że kara wyliczana w oparciu o nowe przepisy opiera się o zasadę uznania administracyjnego. Strona, trafnie, zwróciła przy tym uwagę na aspekty związane z miarkowaniem kary (w kontekście obecnie obowiązujących przepisów).

Strona przywołała także treść uzasadnienia do Ustawy nowelizującej (dot. m. in. modyfikacji wzoru), jak również Strona (również i w tym miejscu) podniosła problematykę świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawieranych pomiędzy podmiotami wchodzącymi w skład tej samej grupy kapitałowej.

Strona zajęła stanowisko, w myśl którego *„nie ma racji Prezes UOKiK wskazując, że w przedmiotowej sprawie nie może mieć zastosowania przepis art. 13v w brzmieniu ustalonym nowelizacją Ustawy. Przepisy dotyczące nałożenia kar pieniężnych mają charakter przepisów materialnoprawnych, które powinny być analizowane z uwzględnieniem zasady lex severior retro non agit (lub też lex mitior retro agit) - zasady stosowania ustawy względniejszej dla strony”*, przywołując jednocześnie treść art. 189c Kpa.

W kontekście art. 189c Kpa Strona podniosła, że ma on zastosowanie wówczas, gdy przepis przejściowy ustawy obowiązującej w czasie wydawania decyzji rozstrzyga problem intertemporalny w ten tylko sposób, że nakazuje stosowanie ustawy nowej do naruszeń prawa popełnionych pod rządem ustawy poprzednio obowiązującej. Strona, jako przykład, podała regulacje odnoszące się do ustawy o odpadach podkreślając przy tym, że *„nie zwalnia to organu administracji publicznej z obowiązku oceny, które przepisy o karach pieniężnych są względniejsze dla sprawcy naruszenia prawa”*. W dalszej treści Strona przywołała treść wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 12 maja 2009 r. w sprawie o sygn. akt P 66/07 w myśl którego *„sama formuła <<do spraw wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie ustawy stosuje się [...] przepisy tej ustawy>> nie ma charakteru wyjątkowego. Jest ona typowym sposobem wyrażenia [...] zasady bezpośredniego działania nowego prawa, polegającej na tym, że nowe przepisy od momentu wejścia w życie regulują wszystkie zdarzenia - zarówno przyszłe jak i przeszłe, w tym nawet takie, które w całości zostały zakończone przed wejściem w życie tej ustawy [...] Wśród wad tego rozwiązania można wskazać groźbę naruszenia ważnych zasad konstytucyjnych: zasady zaufania*

obywateli do państwa i prawa, zasady ochrony praw nabytych oraz [...] zasady niedziałania prawa wstecz”.

Strona podniosła, że „oznacza to, że w sytuacji gdy przepis przejściowy nakazuje stosowanie ustawy nowej do zdarzeń sprzed wejścia w życie ustawy nowej lub do postępowań wszczętych i niezakończonych przed tą datą, organ administracji publicznej jest obowiązany ocenić zgodnie z komentowanym przepisem, która z ustaw jest względniejsza dla strony. Analiza ustawy względniejszej nie polega przy tym na porównaniu norm prawnych in abstracto, ale na uwzględnieniu indywidualnej sytuacji strony i grożącej mu kary, z uwzględnieniem wszelkich okoliczności stanu faktycznego”.

Strona dokonała także porównania przepisów ustawy o odpadach z przepisami Ustawy nowelizującej wskazując, że ogólna regulacja nie zwalnia Prezesa Urzędu „z obowiązku zastosowania przepisów względniejszych dla Brembo”. W piśmie Strona dodała także, że „stanem prawnym miarodajnym dla prawnej oceny danego zdarzenia jest stan prawny z daty jego zaistnienia, co jednak nie wyklucza w okolicznościach danej sprawy możliwości stosowania ustawy nowej, jeżeli jest ona względniejsza, co wynika z ogólnych zasad stosowania przepisów prawa represyjnego”.

Na kanwie powyższego Strona zajęła stanowisko, w myśl którego Prezes Urzędu jest obowiązany do rozważenia tego, który stan prawny jest dla Strony względniejszy.

W tym też kontekście Strona przedstawiła swoje stanowisko w zakresie okoliczności łagodzących, wymieniając kwestie związane z pandemią COVID-19, faktu, że większość opóźnień nie przekraczała 30 dni, jakości współpracy Strony postępowania z Prezesem Urzędu oraz wysokiej wartości świadczeń pieniężnych niespełnionych na rzecz Strony. W konkluzji Strona wskazała, że w jej ocenie nałożona (zgodnie z brzmieniem nowych przepisów) administracyjna kara pieniężna nie powinna przekraczać poziomu 30-35% kary, jaka byłaby nałożona w oparciu o przepisy ustawy w brzmieniu sprzed wejścia w życie Ustawy nowelizującej (tj. przed 8 grudnia 2022 r.).

Strona zaakcentowała to, że w toku postępowania aktywnie współpracowała z Prezesem urzędu jak również to, że niniejsze postępowanie administracyjne było wszczęte w czasie pandemii COVID-19 (co podniesiono w kontekście pracowniczym). Dla zobrazowania powyższego Strona wskazała przykład udzielania odpowiedzi na pierwsze wezwanie Prezesa Urzędu, tj. wezwanie z dnia 18 grudnia 2020 r., czy też wezwanie z dnia 23 kwietnia 2023 r. akcentując przy tym m. in. kwestie związane ze skalą działań i zaangażowaniem Strony przy udzielaniu odpowiedzi na wezwania.

W konkluzji Strona upatruje w powyższym to, aby w niniejszym postępowaniu zastosowanie miały przepisy obowiązujące od 8 grudnia 2022 r. w tym dot. miarkowania kary z uwagi na współpracę z Prezesem Urzędu w toku postępowania, w szczególności przyczynienie się do szybkiego i sprawnego przeprowadzenia postępowania.

- (246) W kontekście możliwości zastosowania przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych (w jej obecnym brzmieniu) Prezes Urzędu przedstawił swoją argumentację we wcześniejszej części decyzji, w tym w odniesieniu do problematyki świadczeń pieniężnych wynikających z transakcji handlowych zawartych pomiędzy podmiotami z tej samej grupy kapitałowej, niemniej w kontekście podniesionych argumentów Prezes Urzędu pragnie wskazać swoje stanowisko i w tym zakresie.
- (247) W tym miejscu Prezes Urzędu wskazuje, że oczywistym jest, że stosownie do treści art. 189c Kpa jeżeli w czasie wydawania decyzji w sprawie administracyjnej kary pieniężnej obowiązuje ustawa inna niż w czasie naruszenia prawa, w następstwie którego ma być nałożona kara, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest ona względniejsza dla strony.
- (248) Bezspornym przy tym jest to, że do naruszenia przez Stronę postępowania zakazu nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych doszło w okresie objętym postępowaniem tj. w miesiącach lipiec-sierpień-wrzesień 2020 r.
- (249) Bezspornym jest również i to, że w dacie wydawania niniejszej decyzji obowiązywała „nowa ustawa” w tym sensie, że obowiązywały przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w brzmieniu obowiązującym od dnia 8 grudnia 2022 r.
- (250) W doktrynie trafnie podkreśla się (w kontekście treści art. 189c Kpa), że *„wskazana reguła wprowadza co do zasady obowiązek stosowania ustawy nowej. Komentowany artykuł stanowi bowiem o stosowaniu nowej podstawy prawnej rozstrzygnięcia sprawy nałożenia administracyjnej kary pieniężnej, pomimo że w czasie naruszenia obowiązków lub zakazów obowiązywała inna ustawa”*³³.
- (251) Mając na uwadze powyższą tezę nie sposób jednak nie zauważyć, że stosowanie „nowych przepisów” ma zastosowanie *„o ile przepis szczególny nie odnosi się wyraźnie do regulacji międzyczasowej stosowania administracyjnych kar”*³⁴. W piśmiennictwie trafnie podnosi się też, że *„sytuacja intertemporalna w odniesieniu do nakładania administracyjnej kary*

³³ Zob. komentarz do art. 189c Kpa, R. Hauser, M. Wierzbowski (red.) Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, Wyd. 8, 2023 r., Lex.

³⁴ Tamże.

pieniężnej będzie miała miejsce wtedy, gdy do naruszenia normy prawa administracyjnego doszło przed zmianą prawa, a wymierzanie sankcji administracyjnej dokonuje się już po tej chwili, natomiast ustawa zmieniająca nie zawiera przepisów przejściowych w tym zakresie”³⁵.

- (252) Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że norma prawna zakodowana w treści art. 189c Kpa ma charakter zasady ogólnej, od stosowania której występują wyjątki, rzecz jasna o tyle, o ile wyjątki te mają charakter normatywny i wynikają wprost z formalnie obowiązujących przepisów prawa rangi ustawowej.
- (253) Przenosząc powyższe rozważania na sferę normatywną ponownie należy odwołać się do treści art. 3 ust. 6 Ustawy nowelizującej. Treść tego przepisu reguluje problematykę tego, które przepisy mają zastosowanie do poszczególnych postępowań. W świetle poczynionych wcześniej uwag przepis ten zatem ma charakter przepisu szczególnego w stosunku do ogólnej normy wynikającej z art. 189c Kpa.
- (254) Podkreślenia wymaga to, że w sytuacjach, w których występują tego typu kolizje normatywne zastosowanie ma derogacja dająca pierwszeństwo przepisowi szczególnemu przed przepisem ogólnym.
- (255) Wymaga zasygnalizowania, że ustawodawca uchwalając treść art. 3 ust. 6 wspomnianej ustawy miał świadomość obowiązywania treści art. 189c Kpa. Jednak intencją ustawodawcy było to, aby do wszczętych i niezakończonych (przed dniem 8 grudnia 2022 r.) postępowań zastosowanie miały „stare przepisy”. Wynika to wprost z uzasadnienia do projektu Ustawy nowelizującej³⁶.
- (256) Z powyższego wprost wynika zatem, że zarówno w kontekście zastosowanej reguły derogacyjnej (w myśl której przepis szczególny deroguje przepis ogólny) jak również z intencji ustawodawcy wynika, że w niniejszym postępowaniu zastosowanie mogą mieć przepisy ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w brzmieniu obowiązującym przed 8 grudnia 2022 r., tak w zakresie materialnym jak i proceduralnym.
- (257) W tymże kontekście aktualne pozostają wcześniej poczynione uwagi Prezesa Urzędu (w części dot. świadczeń pieniężnych w ramach tej samej grupy kapitałowej) tak dotyczące problematyki zasad demokratycznego państwa prawnego jak również konstytucyjnej zasady równości wobec prawa.

³⁵ Zob. komentarz do art. 189c Kpa, M. Wierzbowski, A. Wiktorowska (red.), Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, wyd. 31, 2023 r., Lex.

³⁶ <https://www.sejm.gov.pl/Sejm9.nsf/druk.xsp?nr=2620>

(258) Strona w omawianym piśmie wypowiedziała się również co do problematyki przestępstw, o której mowa w art. 13v ust. 7 i ust. 8 Ustawy. Ustosunkowanie się Prezesa Urzędu do tej części uwag Strony nastąpiło w pkt. V.2 i V.3 niniejszej decyzji.

5. Wymierzenie kary pieniężnej i jej podstawy.

(259) Stosownie do treści art. 13v ust.1 Ustawy, w przypadku stwierdzenia nadmiernego opóźniania się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez stronę postępowania, Prezes Urzędu nakłada na nią, w drodze decyzji, administracyjną karę pieniężną.

(260) Wysokość kary, o której mowa w ust. 1, obliczana jest jako suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem, z pominięciem świadczeń pieniężnych, w przypadku których termin ich spełnienia upłynął wcześniej niż 2 lata przed dniem wszczęcia postępowania.

(261) Wysokość jednostkowej kary, o której mowa w zdaniu pierwszym, jest obliczana według wzoru:

$$\text{JKP} = \text{WŚ} \times n / 365 \times \text{OU}$$

gdzie poszczególne symbole oznaczają:

JKP - jednostkową karę za niespełnione lub spełnione po terminie świadczenie pieniężne,

WŚ - wartość niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego,

n - wyrażony w dniach okres, który upłynął od dnia wymagalności niespełnionego lub spełnionego po terminie świadczenia pieniężnego, do ostatniego dnia okresu objętego postępowaniem, albo do dnia jego spełnienia jeżeli świadczenie pieniężne zostało spełnione w okresie objętym postępowaniem,

OU - odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, ustalone na dzień wydania decyzji o nałożeniu administracyjnej kary pieniężnej.

(262) Jako podstawę wymierzenia kary Prezes Urzędu przyjął ustaloną w toku postępowania długość okresu opóźnienia każdego świadczenia pieniężnego niespełnionego lub niespełnionego w terminie przez stronę postępowania oraz jego wartość ustaloną na podstawie zgromadzonych w sprawie dowodów i przy zastosowaniu wskazanego w niniejszym piśmie przelicznika kursu walut w odniesieniu do świadczeń wyrażonych w walutach obcych.

Odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych „OU”, ustalone na dzień wydania niniejszej decyzji o nalożeniu administracyjnej kary pieniężnej wynoszą 16,75 % w stosunku rocznym³⁷.

W oparciu o powyższe założenia wynikające z przepisów Ustawy oraz zebrany w sprawie materiał dowodowy Prezes Urzędu obliczył jednostkowe kary „JKP” za każde niespełnione oraz spełnione po terminie zakwestionowane świadczenie pieniężne wyszczególnione w Tabelach A1, A2, A3, A4, A5, A6, A7, A8, B1, B2, B3, B4, B5, B6, B7, B8, B9, B10 i obliczył sumę jednostkowych kar:

³⁷ Obwieszczenie Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 29 czerwca 2023 r. w sprawie wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie w transakcjach handlowych (M.P. z 2023 r. poz. 626).

Tabela	Kategoria zakwestionowanych świadczeń pieniężnych	Suma jednostkowych kar pieniężnych (JKP)	Nr załącznika
A1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	1
A2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	2
A3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	3
A4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	4
A5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	5
A6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	6
A7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	7
A8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , w stosunku do których ustalono maksymalny termin zapłaty w oparciu o art. 13 ust. pkt 2 Ustawy, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	8
B1	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	9
B2	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w <i>[Informacja chroniona]</i> , niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	<i>[Informacja chroniona]</i> zł	10

B3	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w [Informacja chroniona], niespełnione w okresie objętym postępowaniem.	[Informacja chroniona] zł	11
B4	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	12
B5	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w [Informacja chroniona], spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	13
B6	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w [Informacja chroniona], spełnione jednorazowym przelewem bankowym w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	14
B7	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	15
B8	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w [Informacja chroniona], spełnione poprzez potrącenie wzajemnych wierzytelności w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	16
B9	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w PLN, spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	17
B10	Świadczenia pieniężne, wymagalne w okresie objętym postępowaniem, wyrażone w [Informacja chroniona], spełnione częściami, tj. w kilku płatnościach, w okresie objętym postępowaniem po terminie.	[Informacja chroniona] zł	18

Suma jednostkowych kar za każde niespełnione oraz spełnione po terminie świadczenie pieniężne, które było wymagalne w okresie objętym postępowaniem wyniosła **1 798 192,26 złotych**.

Mając na uwadze powyższe ustalenia, a także dokonane wyliczenia w zakresie sumy wartości świadczeń niespełnionych oraz spełnionych po terminie przez Stronę, stanowiące o nadmiernym opóźnieniu się ze spełnianiem świadczeń pieniężnych przez Stronę postępowania w okresie lipiec, sierpień, wrzesień 2020 r., w oparciu o zgromadzony materiał dowodowy, Prezes Urzędu nałożył na "Brembo Poland" spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej administracyjną karę pieniężną w wysokości **1 798 192,26 złotych** i orzekł jak w punkcie I.2 sentencji decyzji.

Stosownie do treści art. 13x ust. 2 Ustawy, administracyjną karę pieniężną uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stała się ostateczna.

Stosownie do treści art. 13x ust. 1 Ustawy, środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

Mając na uwadze powyższe, administracyjną karę pieniężną nałożoną przez Prezesa UOKiK niniejszą decyzją, „Brembo Poland” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Dąbrowie Górniczej jest zobowiązana uiścić w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja stanie się ostateczna na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

6. Brak przesłanki do obniżenia kary o 20% zgodnie z art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy.

(263) Stosownie do treści art. 13v ust. 3 pkt 1 Ustawy, Prezes Urzędu obniża wysokość administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w ust. 1, obliczonej zgodnie z ust. 2 o 20% - w przypadku gdy strona postępowania przed jego wszczęciem spełniła wszystkie świadczenia pieniężne, za które zgodnie z ust. 2 obliczono jednostkowe kary, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych lub spełniła je, wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych, nie później niż w terminie 14 dni od dnia doręczenia stronie postanowienia o wszczęciu postępowania.

(264) Strona nie przedstawiła dowodów na to, że w terminie 14 dni od doręczenia postanowienia o wszczęciu postępowania, tj. do dnia 5 stycznia 2021 r. (doręczenie postanowienia o wszczęciu postępowania nastąpiło w dniu 22 grudnia 2020 r.) spełniła wszystkie zakwestionowane świadczenia pieniężne objęte postępowaniem wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych. Co więcej, z dostarczonego przez Stronę postępowania materiału dowodowego w postaci Ostatecznej Tabeli nr 1 oraz ustaleń Prezesa Urzędu zawartych w tabelach załączonych do niniejszego pisma, jednoznacznie wynika, że część świadczeń pieniężnych objętych niniejszym postępowaniem została spełniona po dniu 5 stycznia 2021 r. (14 dni od dnia doręczenia Stronie postanowienia o wszczęciu postępowania), bądź też nie została spełniona, np.:

- *[Informacja chroniona]* (LP. 19179) - data spełnienia *[Informacja chroniona]*.
(świadczenie zawarte w Tabeli B2);
- *[Informacja chroniona]* (LP. 20650) - data spełnienia *[Informacja chroniona]*. (Tabela B2)
- *[Informacja chroniona]* (LP. 18652) - świadczenie niespełnione (Tabela B1).

(265) W związku z powyższym Prezes Urzędu nie znalazł podstaw do obniżenia kary na podstawie art. 13v ust. 3 pkt. 1 Ustawy.

VI. Koszty postępowania

(266) Art. 13h ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych w przedmiocie kosztów postępowania nakazuje odpowiednie stosowanie przepisów ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów. Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach, w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. Natomiast stosownie do art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania stwierdzono naruszenie jej przepisów, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

(267) Zgodnie z art. 263 § 1Kpa, do kosztów postępowania zalicza się m.in.: koszty podróży i inne należności świadków i biegłych, koszty spowodowane oględzinami na miejscu, koszty mediacji, a także koszty doręczenia stronom pism urzędowych.

(268) Zgodnie z art. 264 § 1Kpa, jednocześnie z wydaniem decyzji organ administracji publicznej ustala w drodze postanowienia wysokość kosztów postępowania, osoby zobowiązane do ich poniesienia oraz termin i sposób ich uiszczenia.

Postępowanie zakończone niniejszą decyzją zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych.

(269) W niniejszej sprawie jako koszty postępowania Prezes Urzędu wskazał koszty związane z korespondencją prowadzoną w toku postępowania i ustalił je na kwotę 557,10 złotych.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu postanowił obciążyć Stronę niniejszego postępowania kosztami postępowania w wysokości 557,10 zł. i orzekł jak w punkcie II.1 sentencji decyzji.

Ww. kwotę należy uiścić w terminie 14 dni od dnia, w którym rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów stanie się ostateczne, na podany poniżej rachunek bankowy Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP o/o Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000

VII. Pouczenie

1. Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z rozstrzygnięcia może zwrócić się do Prezesa Urzędu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy³⁸ w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji³⁹. Przed upływem terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy decyzja nie ulega wykonaniu, zaś wniosek wstrzymuje wykonanie decyzji⁴⁰.
2. Strona, bez konieczności skorzystania z prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy, może wnieść skargę na decyzję do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie w terminie 30 dni od dnia doręczenia stronie decyzji⁴¹.
3. Skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu⁴².
4. Wpis stosunkowy od skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego zależy od wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
 - 1) do 10 000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
 - 2) ponad 10 000 zł do 50 000 zł - 3% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
 - 3) ponad 50 000 zł do 100 000 zł - 2% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1 500 zł;
 - 4) ponad 100 000 zł - 1% wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2 000 zł i nie więcej niż 100 000 zł⁴³.
5. Strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika⁴⁴.
6. W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia w przedmiocie kosztów postępowania, na które, stosownie do treści art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w zw. z art. 13 h Ustawy, przysługuje zażalenie, wskazać należy, że:
 - 1) strona niezadowolona z postanowienia może się zwrócić do Prezesa UOKiK z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy⁴⁵;

³⁸ na podstawie art. 13v ust. 9 Ustawy

³⁹ na podstawie art. 129 § 1 i 2 w zw. z art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 13q Ustawy

⁴⁰ na podstawie art. 130 § 1 i 2 z art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 13q Ustawy

⁴¹ na podstawie art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2023 r. poz. 1634) dalej „p.p.s.a.”

⁴² na podstawie art. 54 § 1 p.p.s.a.

⁴³ na podstawie § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2021 r. poz. 535), dalej: „Rozporządzenie”.

⁴⁴ na podstawie art. 243 i nast. p.p.s.a.

⁴⁵ na podstawie art. 127 § 3 w zw. z art. 144 Kpa w zw. z art. 13q Ustawy

- 2) wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy należy wnieść do Prezesa UOKiK w terminie siedmiu dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia;
- 3) strona może wnieść skargę na niniejsze postanowienie bez konieczności wcześniejszego składania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy do Prezesa UOKiK, a skargę należy w takim przypadku wnieść do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie⁴⁶;
- 4) skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu rozstrzygnięcia w sprawie albo aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a⁴⁷;
- 5) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu;
- 6) od skargi na niniejsze postanowienie na podstawie § 2 ust.1 pkt 1 Rozporządzenia jest pobierany wpis stały w wysokości 100 zł;
- 7) strona wnosząca skargę może w ramach prawa pomocy ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych oraz o ustanowienie profesjonalnego pełnomocnika.

7. Stosownie do treści art. 13x ustawy:

- 1) środki finansowe pochodzące z administracyjnych kar pieniężnych, o których mowa w art. 13t i art. 13v, stanowią dochód budżetu państwa, i są wnoszone na rachunek bieżący dochodów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów;
- 2) administracyjną karę pieniężną, o której mowa w art. 13t i art. 13v, uiszcza się w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o jej nałożeniu stała się ostateczna;
- 3) w przypadku upływu terminu, o którym mowa w ust. 2, administracyjna kara pieniężna, o której mowa w art. 13t i art. 13v, podlega ściągnięciu w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji;
- 4) w przypadku nieterminowego uiszczenia administracyjnej kary pieniężnej, o której mowa w art. 13t i art. 13v, odsetek nie nalicza się.

Załączniki:

Tabele: A1-A8, B1-B10, C1-C6, w tym:

Nr załącznika	Tabela	Liczba stron
Załącznik nr 1	A1	13
Załącznik Nr 2	A2	8
Załącznik nr 3	A3	18
Załącznik nr 4	A4	3
Załącznik nr 5	A5	1
Załącznik nr 6	A6	2
Załącznik nr 7	A7	12

⁴⁶ na podstawie art. 52 § 3 p.p.s.a.

⁴⁷ na podstawie art. 53 § 1 p.p.s.a.

Załącznik nr 8	A8	1
Załącznik nr 9	B1	25
Załącznik nr 10	B2	26
Załącznik nr 11	B3	1
Załącznik nr 12	B4	42
Załącznik nr 13	B5	66
Załącznik nr 14	B6	1
Załącznik nr 15	B7	1
Załącznik nr 16	B8	1
Załącznik nr 17	B9	4
Załącznik nr 18	B10	45
Załącznik nr 19	C1	54
Załącznik nr 20	C2	24
Załącznik nr 21	C3	5
Załącznik nr 22	C4	45
Załącznik nr 23	C5	2
Załącznik nr 24	C6	8

*Z upoważnienia Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów*

ZASTĘPCA DYREKTORA
Departamentu Postępowań
w Sprawach zatorów Płatniczych
Marlena Boba

Otrzymują:

1. r.pr. [Informacja chroniona], Kancelaria [Informacja chroniona], pełnomocnik „Brembo Poland” sp. z o.o., [Informacja chroniona]
2. a/a.